

Helga Zepp-LaRouche: Kinas politik for Ét bælte, én vej. Seminar i København den 27. apr. 2015 (dansk)

Mit dilemma stammer fra den kendsgerning, at jeg ... med det samme må fortælle jer ... , at verden er langt tættere på en ny, global krig, end de fleste mennesker har nogen anelse om. Denne nye politik for Den nye Silkevej ... , er den eneste politik til at undgå krig, der er til rådighed.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC-demonstration på Wall Street i anledning af 70-året for sejren over nazismen i Europa

Video, med dansk udskrift:

8. maj 2015 – LaRouchePAC fejrer sejrsmiddagen med en demonstration på Wall Street med at identificere USA's historiske fjende og spørgsmålet om præsidentens afsættelse som værende af den største betydning.

Diane Sare: »God eftermiddag. Dette er Lyndon LaRouche Politiske Aktionskomites Manhattan-demonstration i New York City. Det er i dag 70-års dagen for sejren over fascismen i Europa, den 8. maj 1945, hvor de allierede styrker sejrede over fascismen, sejrede over Hitler og nazismen i Europa. I Anden Verdenskrig var der mindst 80 millioner mennesker, der mistede livet, og jeg vil gerne, at vi holder et øjeblik stilhed, mens vi mindes dem, der døde under Anden Verdenskrig; 20 millioner fra Kina, 27 millioner fra Rusland, over 400.000 fra USA, 500.000 fra Storbritannien, og mange flere millioner i Afrika, Asien. Så lad os holde et øjeblik stilhed; dette er V-E Dag, Sejren i Europa.«

(Der holdes et øjeblik stilhed.)

»Vi er her i dag på Wall Street, fordi, for de af jer, der ikke ved det, Wall Street er USA's fjende. Wall Street er en forlænget arm af Det britiske Imperium, af London, og Wall Street, arven efter Det romerske Imperium, det, som Den amerikanske Revolution blev udkæmpet imod. Vi er her i dag på 70-års dagen for sejren over fascismen i Europa, fordi tiden er inde til, at amerikanere atter tilbageviser fascisme, én gang for alle. Vi har en præsident, Barack Obama, der nægter at deltage i højtideligholdelsen af V-E dagen i Moskva i Rusland, der vil finde sted i morgen. Præsident Obama boykoter dette, endskønt Sovjetunionen ofrede 27 millioner liv for at overvinde Adolf Hitler.

En af de mulige grunde til, at præsident Obama boykoter mindedagen i Rusland, er, at præsident Obama i øjeblikket støtter en genoplivelse af nazisme i Ukraine. Præsident Obama sendte sin ambassadør, Victoria Nuland, med 5 mia. dollars fra folk som George Soros, for at vælte den demokratisk valgte regering i Ukraine og uddelte cup cakes til folk, der kastede med Molotovcocktails, og for at installere folk, der rent bogstaveligt bærer Svastika-flag, som tæver jøder og russiske

talere og begår hæslige grusomheder. Men præsident Obama, hellere end at indrømme, at han er nazisten, der støtter nazister med penge fra Wall Street, forsøger at lægge skylden på præsident Putin, hvilket er en kæmpeløgn i de amerikanske nyhedsmedier. Vi mener, at på vores V-E dag, 70 år efter sejren over fascismen, bør amerikanere erkende, at Rusland, eller Sovjetunionen, som det var under Anden Verdenskrig, gav en stor gæld på 27 millioner liv for at besejre fascismen, og amerikanere bør huske dette.

Den anden mulige grund til, at USA boykotter denne højtideligholdelse, er, at vi synes at have en arv igennem de seneste 15 år, hvor vi støtter fascisme, for hvem var præsident før Barack Obama? Forud for Barack Obama havde vi George W. Bush. Hvem er George W. Bush, bortset fra en person, der sandsynligvis havde nogle narko- og alkoholproblemer, men som i virkeligheden kontrolleredes af Dick Cheney? George W. Bush var sønnesøn af Prescott Bush. Hvem var Prescott Bush? Han blev dømt i Kongressen for at have hjulpet og støttet fjenden i krigstid. Prescott Bush finansierede Adolf Hitler. Prescott Bush, sammen med disse Wall Street-institutioner, Huset Morgan lige derovre, Prescott Bush med Brown Brothers Harriman bragte Adolf Hitler til magten. Så Bush-familien har også en svaghed for fascisme, og vi har nu Obama, der viderefører arven efter Bush-familien. Og det er Wall Street, der er blevet afsløret af veteran fra Anden Verdenskrig Lyndon LaRouche i en berømt debat fra 1971, hvor der var en Keynes-økonom ved navn Abba Lerner, og LaRouche argumenterede for, at IMF's og Verdensbankens politik er fascistisk, og at den dræber mennesker. Og på et vist tidspunkt under debatten plaprede Abba Lerner ud med, at hvis man havde lyttet Hjalmar Schacht, ville Adolf Hitler ikke have været nødvendig. En ledende økonom siger, at Hitler var nødvendig. Hvorfor var Hitler nødvendig? For at knuse befolkningen for at få penge til Wall Street. Det er præcis, hvad Obamas job er i dag. Præsidenten, der dræber amerikanere med droner, uden forudgående retssag; som spionerer mod Tysklands regering;

præsident Obama, der væltede oberst Gaddafi i Libyen og udleverede det meste af Nordafrika – ikke Egypten, for Egypten arbejder sammen med BRIKS – men Libyen, yngleplads for ISIS og al-Qaeda, og nu med tusindvis af flygtninge, der forsøger at komme med båd fra Libyens kyst til Europa, og hvad sker der med disse flygtninge? De drukner. 20.000, 25.000 mennesker, vi ved ikke, hvor mange, er druknet i Middelhavet. Så mens Obama og Jerry Brown ikke vil have vand til befolkningen i Californien, så vil de sørge for rigeligt vand i Middelhavet, så flygtingene, overskudsbefolkningen, kan drukne der. Dette er folkedrab. Dette er en politik, om hvilken folk for 70 år siden sagde: Aldrig mere! Og vi vil nu syng en patriotisk sang, som er passende til dette øjeblik.«

(Synger en sang).

Diane Sare: »For de af jer, der netop er kommet til, så er vi LaRouche-bevægelsen på Manhattan, og i dag, den 8. maj, og i morgen, den 9. maj, er 70-års dagen for sejren over fascismen i Europa. Det, som USA må vende tilbage til, er arven efter Alexander Hamilton, og der er et område, inden for hvilket dette ses meget tydeligt, og det er mht. spørgsmålet om vand. Som mange af jer ved, så oplever USA i øjeblikket en alvorlig tørke i Californien og andre vestlige stater. Og man har aviser, som *New York Times*, som er Wall Streets liberale, forlængede arm, der lægger skylden på de kapitalistiske kammersjukkens fråseri med ferskvandet. Hvad mener de? Landmændene. De siger, at det er oprørende, at landmændene insisterer på at producere 50 % af USA's fødevareforsyning af frugter, nødder og grøntsager. Hvad er guvernør Browns plan for Californien? Fald død om. Og hvis man siger, at mennesker ikke er årsag til den globale opvarmning, vil han få dig arresteret.

Kendsgerningen, som Alexander Hamilton og John Quincy Adams og Benjamin Franklin i særdeleshed vidste, er, at hvad der sker på Jorden ikke forårsages af det, der sker på Jorden. Det, der finder sted på Jorden, forårsages af mægtige kræfter i vores

Mælkevej, som vi endnu ikke er herre over. Kosmisk stråling, som vi først nu begynder at forstå, forårsager dannelse af skyer, forårsager nedbør, forårsager forandringer i vejrmonstre. Kina forsker i dette; Rusland forsker i dette. For at give jer et eksempel, så udførte nationen Mexico et eksperiment baseret på en russisk videnskabsmands arbejde, for at skyde ioner, dvs. elektrisk ladede partikler, op i atmosfæren. Det lykkedes dem at forøge nedbørsmængden fra 11 inches om året til 47 inches om året. Det lykkedes dem at forøge deres fødevareproduktion med 60 %. Så sandheden er den, at menneskeheden kan kontrollere vores vejr, til gavn for menneskeheden. Og vi kan gøre det muligt for 10 mia., eller 20 mia. eller 25 mia. mennesker at leve på denne planet med en højere levestandard, end vi har i dag. Men for at vi kan gøre dette, må vi afvise arven fra Wall Street. Vi må genindføre Glass/Steagall-bankloven og erklære disse kriminelle spekulanter på Wall Street bankerot. Og det amerikanske folk må ophøre med at være krystere og indrømme, at Barack Obama er en fascist, at Barack Obama bør smides ud af embedet, på samme måde, som vi besejrede nazisterne for 70 år siden. (Må jeg bede om noget vand! Undskyld, jeg mistede min stemme!)

Det er i dag 70-års dagen for sejren over fascismen. Og som afslutning vil jeg læse noget for jer fra en stor, amerikanske patriot og general, Douglas MacArthur. Dette er den tale, som Douglas MacArthur holdt på krigsskibet 'Missouri' efter Japans kapitulation, og Japan ville under alle omstændigheder have kapituleret, vi behøvede ikke at smide atombomberne, en historie til en anden dag; men MacArthur gjorde det meget klart, som jeg sagde i begyndelsen, at 80 millioner mennesker døde i Anden Verdenskrig, 80 millioner mennesker mistede livet for Wall Street og London, fordi Prescott Bush og Brown Brothers Harriman bragte nazisterne til magten. Men ved denne krigs afslutning sagde Douglas MacArthur, i uddrag:

'Vi har fået vores sidste chance. Hvis vi nu ikke udtænker et større og mere ligeværdigt system end krig, vil Dommedag stå

for døren. Spørgsmålet er grundlæggende set teologisk og involverer en spirituel genopblussen og forbedring af den menneskelige karakter, der vil smelte sammen med vores næsten (...) fremskridt inden for videnskab, kunst og litteratur, og alle materialistiske og kulturelle fremskridt i de seneste 2.000 år. Det må være af spirituel art, hvis vi skal redde det kødelige.'

Det er fra general Douglas MacArthur, september 1945.«

(Koret synger »Republikkens kampsang«, *Mine eyes have seen the coming of the glory of the Lord*)

Originalt trykt 1862 i *The Atlantic Monthly*

Mine eyes have seen the glory of the coming of the Lord:

He is trampling out the vintage where the grapes of wrath are stored;

He hath loosed the fateful lightning of His terrible swift sword:

His truth is marching on.

(Omkvæd)

Glory, glory, hallelujah!

Glory, glory, hallelujah!

Glory, glory, hallelujah!

His truth is marching on.

I have seen Him in the watch-fires of a hundred circling
camps,

They have builded Him an altar in the evening dews and damps;

I can read His righteous sentence by the dim and flaring
lamps:

His day is marching on.

Omkvæd

I have read a fiery gospel writ in burnished rows of steel:

“As ye deal with my condemners, so with you my grace shall
deal;

Let the Hero, born of woman, crush the serpent with His heel,

Since God is marching on.”

Omkvæd

He has sounded forth the trumpet that shall never call
retreat;

He is sifting out the hearts of men before His judgment-seat:

Oh, be swift, my soul, to answer Him! be jubilant, my feet!

His truth is marching on.

Omkvæd

In the beauty of the lilies Christ was born across the sea,
With a glory in His bosom that transfigures you and me:
As He died to make men holy, let us die to make men free,
While God is marching on.

Omkvæd

Leder fra LaRouche-bevægelsen 11. maj 2015: Vi er ved at vinde! Ingen forhandling. Begå ingen fejltagelser

Den forgangne weekends begivenheder fremstiller skarpt den strategiske situation. På den ene side, en massiv fremvisning af magt, demonstreret ved Moskvas højtideligholdelse af 70-års dagen for sejren i Anden Verdenskrig, med den russiske præsident Vladimir Putin i spidsen. Flertallet af menneskeheden deltog, repræsenteret ved militære enheder fra Rusland, Kina, Indien og andre BRIKS-nationer. Ved Putins side sad den kinesiske præsident Xi Jinping, der var i Moskva i de to foregående dage for at underskrive aftaler, der integrerer Kinas Et bælte, En vej-politik med Putins Eurasiske Union. På den anden side, de bemærkelsesværdigt fraværende, affældige ledere af det døende, transatlantiske system, der som ledere af en kollapsende, bankerot økonomi var hunderædde over, hvad

Putin havde gennemført.

Dette kom tydeligt til udtryk gennem opførslen hos den tyske kansler Angela Merkel, der, sammen med Obama og den franske præsident Hollande, boykottede højtidelighederne den 9. maj. Men hun rejste til Moskva dagen efter, for at forsøge at forhandle med Putin.

Merkel er i klemme, sagde LaRouche til sine medarbejdere i går. Den tyske situation befinder sig i krise. Det kan ikke fortsætte ad den nuværende vej. Måske er der andre folk i Tyskland, der vil være mere seriøse end Merkel, som jeg ikke stoler det mindste på.

LaRouche fortsatte: Merkel, der allerede har problemer, forsøger at finde en forhandling, der vil give Tyskland mulighed for at give efter på visse krav, som hun ønsker skal forhandles. Og det vil ikke virke. Det vil Rusland ikke acceptere.

Det, vi taler om her, er truslen om generel atomkrig. Og hele spørgsmålet frem til det aktuelle punkt har drejet sig om idéen om at få Rusland til at miste sin mulighed for at forsvare sig, og således forhandle ud fra disse betingelser. Det har været planen, og det har været politikken.

Der er utvivlsomt personer i Tyskland, der seriøst forsøger at skabe en endelig fred. Man behøver ingen forhandlinger; alle betingelserne for fred findes. Det er ikke nødvendigt med indrømmelser fra Rusland for at opnå dette. Det, der må ske, er, at der i Tyskland er folk, der forsøger at ødelægge grækerne, og en af betingelserne er, at Tyskland dropper angrebet på Grækenland. Det er prøven.

Vi er ved at vinde. Og derfor bliver de bange. De prøver på at forhandle. Og de håber, de kan få et smuthul, som Rusland ikke vil give dem ...

Se på det ud fra magtbalancen. Se på, hvad der er sket i

Rusland i løbet af de seneste to uger. Hvad Rusland har gjort med støtte fra Indien og Kina direkte, med en massiv militæropvisning. Hvad har de gjort? De har skræmt livet af Vesteuropa. Rent teknisk lever briterne på lånt tid. Men det, der skete, er, at den skotske historie ikke er forbi. Den såkaldte engelske sejr over den skotske frækhed vil ikke virke. Storbritannien er bankerot. Tyskland er på randen at bankerot pga. kollapset i den tyske økonomi. Frankrig er i en tilstand af kaos. Italien er næsten helt til rotterne. Og nu har vi en magt, Rusland, Kina, Indien med mere, dvs. også Egypten, hvilket betyder andre ting. Det, som det er lykkedes Putin at gennemføre, ikke som et nummer, men som politik, har truet og skræmt Vesteuropa fra vid og sans.

Det, vi må gøre, er simpelt hen at anerkende, at Rusland er gået af med sejren. Lad være med at prøve at udtænke nogle forhandlinger. Hvis Tyskland nu giver efter for Rusland, betyder det, at Tyskland måtte bryde med Storbritannien og Obamaregeringen. Og Kina ville kræve det samme. For Kina trues også.

Det britiske monarkis svækkede stilling indikeres også af afstemningen til fordel for det Skotske Nationalparti (SNP) i de nyligt afholdte valg til Det forenede Kongeriges nationale parlament. I dette valg fik SNP 56 af de i alt 59 skotske pladser og fejede fuldstændig det Britiske Labourparti af bordet. I et interview søndag sagde Nicola Sturgeon, lederen af SNP, at SNP vil udgøre hovedoppositionen til de Konservatives nedskæringspolitik, og at hun vil arbejde for en ny uafhængighedsresolution så tidligt som i 2017.

Det kunne ske meget tidligere, sagde LaRouche. Man må tænke på en ting. Det britiske Imperium er i fiaskoens gab. Hvad er Det britiske Imperium, der kontrollerer alt muligt, mht. onde mennesker, i alle dele af verden. Hvad er deres problem? Problemet er, at deres magt er i færd med at blive knust. Se! Vi befinder os i en strategisk situation, hvor vi har vundet en margin af indflydelse, vi ikke har haft i årevis. Og

pludselig er det tilfaldet os, og nøglen ligger i den nylige fejring, centreret omkring Rusland. Fejringen centreret omkring Rusland, med disintegrationen af Ukraine, økonomisk og på anden vis, og det store sammenbrud, der er på vej i Tyskland, og Italiens knuste økonomi, og krisen i Frankrig. Hvad fanden tror I, problemet er? At Putin repræsenterer en magt, der strategisk er ved at vinde.

Nøglen er, hvad vi gør. Den ekstremt fremtrædende og hurtige respons, med hvilken Sputnik News udsendte LaRouches bemærkninger om fejringen i Moskva, er særligt vigtig.

Og den måde, de responderede på mig (LaRouche), fra Rusland i denne weekend, omgående, og som blev offentliggjort af Rusland til os, og om os. Det siger noget, eller burde sige noget.

Vi er de eneste, der har en betydningsfuld respons i denne situation. Så lad os ikke ødelægge det. Lad os ikke begå nogen fejltagelser ved at skabe nogen fantasier. Situationen er fuldstændigt forståelig. Se på udstillingen af de russiske styrker og den måde, de blev fremstillet, samt de internationale styrker. Flertallet af den menneskelige befolkning marcherede i Moskva gennem deres repræsentation. Spørgsmålet er, at der er to alternativer til dette. Det ene er at forsøge at få Rusland til at trække sig selv ned. Det andet er at ødelægge alting og gå direkte til international krig. Situationen nu er den, at der lægges hindringer i vejen for Obamaregeringen, der er hovedinstrumentet i det internationale krigspotentiale. Og på den anden side er resten af planeten ikke parat til at gøre noget. De styrker, der marcherede i Rusland ved denne begivenhed, udgjorde den største alliance af styrker på denne planet, den, der har den militære kapacitet, der matcher den politiske styrke. Så vi bør ikke tænke, at vi kan behandle dette, som om der kommer et svar fra de tyske kræfter generelt. For de finansielle interesser i Tyskland vil blive udslettet, hvis de bøjer sig.

Under disse betingelser, på nuværende tidspunkt, vakler Det

britiske Imperium stadig, klar til at falde. Sagen om Skotland er en udløsermekanisme, der har knust Englands interne magt som en enhed, økonomisk og politisk. Reaktionen er, at det, vi har gjort, har virket. Det er ikke noget stort. Det er en lille ting. Men det er en vægtstang. Og vægtstangen er Manhattan.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

4. maj 2015:

Det er »Win-Win« for at stoppe »Kill-Kill«

Mens verden har kurs mod nogle uger, der er afgørende for Det britiske Imperiums desperate forsøg på at fremprovokere et opgør gennem økonomisk fascisme og atomkrig, udstedte Hung Tran, direktøren for Instituttet for International Finans – IIF, også kendt som Ditchley-gruppen eller »bankierernes kartel« – en skarp advarsel om, at, hvis Grækenland skubbes ud af eurozonen ved at insistere på, at landets regering gennemtvinger umulige nedskæringsbetingelser, så »kunne der opstå tvivl om hele sammenhængen i den vestlige alliance«, og det kunne bringe hele det transatlantiske finanssystem til fald med kort varsel.

Dette er fuldstændigt sandt, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag. Hele systemet kan falde, hvad øjeblik, det skal være, og Grækenland kunne bliver aftrækkeren. Men, forklarede LaRouche, man behøver ikke få denne krise; den vil kun fremkomme, såfremt Europa fortsat forsøger at forpligte sig til et svindelnummer, som består i de falske, finansielle værdier i

forbindelse med den græske og tilsvarende gæld. Dette svindelnummer består af alt, hvad Wall Street foretager sig.

Alt dette kan forandres gennem en tilbagevenden til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-politik. Glass/Steagall er toneangivende for alt det, der må gøres, og vi må presse på med det i USA og lægge alle vore kræfter bag et sådant fremstød, sagde LaRouche. Det er blevet gjort til det centrale spørgsmål i præsidentkampagnen af Martin O'Malley, hvis mission foreløbig er fin og kvalificerer ham til præsidentskabet. En sådan genindførelse af Glass/Steagall ville være meget smertefuld for Wall Street, men det er præcist, hvad landet og verden har brug for. O'Malley som potentiel præsidentkandidat med en kampagne for denne politik frembyder en global løsning.

Men vi kan ikke bare vente og se, om det sker, fortsatte LaRouche. Vi må gribe forebyggende ind, både mht. Glass/Steagall og den hermed tilknyttede politik for at løse den såkaldte »ferskvandskrise« gennem at rejse spørgsmålet om det galaktiske princip, som er blevet udarbejdet og fremlagt af LaRouches videnskabspolitiske team. Det er dette galaktiske, universelle, fysiske princip, der er årsag til vandcyklussen på Jorden, understregede LaRouche i dag, og ikke omvendt. Det, man skal tænke, er ikke på Jorden her og nu, men ud mod galaksen (mindst) og tænke frem 32 millioner år ud i fremtiden (mindst) for at danne sig et begreb om de universelle, skabende processer, der styrer de lokale, planetariske udviklinger i dag.

Som LaRouche erklærede det under drøftelser med sine medarbejdere her til eftermiddag:

»Der er ingen knaphed på vand. På planeten Jord er der ingen knaphed på vand! For knapheden på vand udgør en forbindelse mellem de overordnede kræfter, galaksen, og de lokale kræfter, som er planeten Jord. Planeten Jord er en mindre, underordnet enhed i det galaktiske system ... Og det eneste,

vi behøver at gøre, er at tænke over den teknologi, som vi må anvende for at udnytte de fordele, som det galaktiske system frembyder. Det betyder mange ting, og mange formodninger hos en masse mennesker, i USA og andre steder, må ændres.«

»Problemet er, at vi må få folk i USA i særdeleshed til at forlade den politik, som er den aktuelle politik under Obamaregeringen. Med andre ord, så må Obama fjernes fra [regeringsmagten i] USA. Det er den nødvendige handling ... Vi må ganske enkelt ændre USA's politik og USA's relation til andre nationer i det transatlantiske område. Vi må ændre vores politik i overensstemmelse med denne forudsætning. Og det kan lade sig gøre. Spørgsmålet er, vil det blive gjort? Og hvad der er vigtigere: Vil vi, som nation, få lov til, få tilladelse til at tage de skridt, der kan tages for at løse dette problem?«

Denne krise, og den foreliggende løsning, er grunden til, at briterne og Obama ønsker at dræbe, dræbe og dræbe, sagde LaRouche. Folk indser ikke, at Obama blot er en farlig idiot. De er forvirrede, fordi han udviser de kendetegn på magt, som er forbundet med det amerikanske præsidentskab. Men han er ikke en intellektuel person, uanset, hvor meget man strækker sin forestillingsevne; han er en tåbe, om end en farlig én af slagsen.

Briternes/Obamas 'kill-kill'-politik er deres svar på Kinas 'win-win'-strategi. Den udstilles gennem de fortsatte mord på migranter i Middelhavet, som er en direkte konsekvens af Obamas krig og statskup i Libyen i 2011, der igen var en direkte efterfølger for den britisk/amerikanske promovering af den tjetjenske opstand mod Rusland, der så levende blev fordømt af LaRouche i hans videoberetning, **»Storm over Asia«**, fra 1999.

Dette tjetjenske spørgsmål er stadig afgørende i dag som omdrejningspunkt for fremvæksten af den britisk-sponsorerede

jihadist-terror, som stedfortræderkrig imod Rusland, og imod et civiliseret menneskebegreb generelt.

Denne 'kill-kill'-politik ses også i den seneste nedslagting af yazidier (kurdisk stammefolk, hovedsageligt i Irak, -red.), udført af ISIS-udtyrene, som Obama har bragt til magten tværs over hele Nordafrika og Sydvestasien. Og politikken er skarpt udstillet i det ukrainske brændpunkt for krig mod Rusland og Kina, hvor det samme slæng, som frembragte Anden Verdenskrigs nazister – dvs. Det britiske Imperium og Prescott Bush og hans lige – er fanatisk besluttet på at sikre, at ingen i dag vil fejre 70-året for sejren over deres nazister, med mindre disse samme nazister stoppes igen i dag.

»Er der noget at fejre?«, kan man næsten høre Dronningen (den britiske, -red.) mumle, med en vis irritation.

Foto: Franklin D. Roosevelt, USA's præsident 1933-45.

(FDR underskrev den 16. juni 1933 Glass/Steagall-loven, der var i kraft frem til 1999, og som indførte en skarp adskillelse mellem kommercielle banker med normal indlåns- og udlånsaktivitet, og så investeringsbanker, der promoverer hasarderet spekulation, der ikke investerer i et lands fysiske realøkonomi, herunder infrastruktur, og som, uden Glass/Steagall-loven, har adgang til almindelige indskydermidler til at spekulere med. (-red.))

Leder 30. april 2015:

Verden har valget mellem to systemer

I en helt ekstraordinær uge, hvor Helga Zepp-LaRouche talte ved tre, betydningsfulde »Ny Silkevejs«-konferencer i Europa, indledte hun sin tale til Cultural-Business Dialogue i Baden-Baden den 25. april på følgende måde: »Rent strategisk må vi tage to fuldstændigt forskellige systemer i betragtning.«

»Det ene system er baseret på geopolitisk ekspansion og på maksimering af profit for de få. Skulle dette system blive det fremherskende, kunne det føre til den menneskelige arts udslettelse.

Lykkeligvis, ... er et fuldstændigt parallelt, økonomisk og finansielt system vokset frem siden sidste juli, et system, der bestemt ikke er uproblematisk, men som har en radikalt anderledes orientering; og som rent faktisk er baseret på fremtiden og på menneskelig kreativitet.«

Dette er BRIKS' og deres allierede landes system. Det oligarkiske system domineres af City of Londons finansielle imperialister og truer med global affolkning og atomkrig. Se på situationen i Yemen – det seneste udbrud af krig med folkemord til følge, som er støttet af præsident Obama, i Mellempøsten og Nordafrika – hvor Røde Kors rapporterer, at 12 millioner af de i alt 20 millioner yemenitter, der nu udsættes for bombardementer og total blokade af Saudi Arabien, Qatar og Den amerikanske Flåde, mangler »sikkerhed for fødevarer«, eller mangler mad i det hele taget. De fleste mangler nu også vand, som ikke engang kan pumpes op, da der hverken er brændstof eller elektricitet. Dette sker samtidig med, at mange tusinde mennesker drukner i Middelhavet, mens de forsøger at flygte til Europa fra terroroperationer, der er sat i gang af Obamas og Camerons krige i Libyen, Syrien og Irak.

Se dernæst på den storstilede, næsten omgående og fuldt ud samarbejdende respons fra Kinas og Indiens side – BRIKS – til jordskælvskatastrofen i Nepal, en respons, der omfatter den kombinerede udsendelse af hærenheder fra begge BRIKS-magter for genopbygning, og Indiens ekstraordinære løfte om 10 mia. dollar til genopbygning af infrastruktur i et lille land.

Sammenlign Obamas Trans-Pacific Partnership (TPP) – der i den grad er et svindelnummer fra Wall Street, at det er blevet en grundsten for den næste præsidentkandidat fra hans eget parti – med de seneste ti års serier af faktiske handelsaftaler mellem Kina, ASEAN-landene og Sydkorea. Det har resulteret i ekstraordinær vækst i den interne, asiatiske handel med varer i løbet af dette tiår.

Eller betragt engang den bolivianske præsidents ekstraordinære forpligtelse over for sin nation til at »frembringe idéer, eksportere idéer og skabe et videns- og videnskabssamfund«. Bolivia har omgående orienteret sig mod BRIKS-alliancen og har været blandt de lande på kontinentet, der har oplevet den hurtigste, økonomiske vækst.

Vi bekæmper to af det London-centrerede, oligarkiske systems fascistiske marionetter i USA, præsident Barack Obama og Californiens guvernør Jerry Brown. »Brunskjorte« (»Brownshirt«) konfronteres med modstand fra kommuner og selskaber i hele Californien mod hans påbudte nedskæring af vandforbruget på 25 %; nu har han anmodet om, at lovgivningsmyndigheden udsteder bøder til indbyggere eller erhvervsforetagender på 10.000 dollar pr. dag for ikke at opgive deres forbrug af ferskvand – når der er et helt ocean fuld af vand ud for statens kyster. Når LaRouche-bevægelsens politiske aktivister meget ligefremt mobiliserer indbyggerne til at »sætte denne nazist [Brown] i spjældet«, har disse aktivister fået en dynamisk respons fra Californiens borgere.

Obama er gået i en fælde med sit planlagte »TPP«-angreb på Kina og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som

har udviklet sig til et angreb på hans eget parti på vegne af Wal Street. Der er en intern revolte imod ham og planetens ressourcer generelt, for at besejre ham. Tiden er inde til at tvinge denne Londons marionet bort fra embedet.

Den Nye Silkevej: En genoplivelse af konfuciansk kultur. Af EIR's Konfucius- ekspert Mike Billington.

Ironisk nok er den nuværende renæssance, der finder sted i Kina, på afgørende vis influeret af den »interessernes harmoni«, der karakteriserede det oprindelige Amerikanske System for Politisk Økonomi, der blev introduceret til Kina af dets måske største landsmand, Sun Yat-sen (1866-1925), fader til Den republikanske Revolution i 1911, der væltede det kejserlige Qingdynasti og bragte Alexander Hamiltons Amerikanske System til Kina. Sørgeligt nok er dette Amerikanske System systematisk blevet ødelagt i Bush-familiens og Obamas Amerika, alt imens det er i live og har det godt i Kina.

Download (PDF, Unknown)

Leder 22. april 2015: Obama er detonator for Verdenskrig

Udviklingerne i de seneste par dage er en frygtelig påmindelse om, at, så længe Barack Obama forbliver i embedet som præsident for USA, står verden på randen af generel krig, en krig, der hastigt kunne blive til en atomar udslettelseskrig.

Det drejer sig ikke om Obama som sådan. Han er en degenereret syndebuk for kræfterne i Det britiske Imperium og dets allierede, Wall Street, som i øjeblikket er ved at blive vanvittige over den kendsgerning, at hele deres transatlantiske finanssystem er dømt til undergang, og at et alternativt paradigme, centreret omkring det fremvoksende BRIKS, der ledes af Kina og Rusland, er i færd med at blive skabt. De kræfter, der har ejet Obama lige siden de lancerede hans politiske karriere, er parat til at starte Tredje Verdenskrig hellere, end de opgiver deres magt.

Lyndon LaRouche advarede tirsdag om, at »vi står på randen af en bogstavelig udslettelse, som et resultat af situationens kædereaktionslignende virkninger«. Briternes og Wall Streets afvisning af at opgive deres svindende greb om magten vil i desperation drive dem til at få Obama til at lancere Tredje Verdenskrig. »Dette er den første trussel om menneskehedens udslettelse i moderne, historisk tid«, konkluderede LaRouche.

Han observerede desuden, at den blotte kendsgerning, at Obama endnu ikke er blevet fjernet fra embedet, er den tydeligste advarsel om, at ledende amerikanske kredse, og det amerikanske folk generelt, ikke længere besidder temperamentet til at forhindre denne katastrofe i at ske. Fjern Obama fra præsidentembedet, og faren er fjernet. Briterne vil fortsat være hysteriske over deres imperiums forestående død, men

magten til at handle vil være fjernet fra dem. Det transatlantiske systems bankerot betyder Det britiske Imperiums død.

Ruslands vitalitet er vendt tilbage, og Kina er ved at vokse frem som en venlig, men dominerende kraft i Asien og fremmer en politik med Win-Win-samarbejde blandt alle regionens nationer og tværs over Eurasien. Alene dette er ved at drive briterne til vanvid.

Det er af afgørende betydning at forstå motiverne bag krigsfremstødet. Dag-til-dag-begivenhederne er blot markører for denne proces – advarselsskilte langs vejen til potentiel undergang.

Den Fjerde Moskva-Sikkerhedskonference, der blev afholdt i weekenden, gjorde det tydeligt, at de russiske ledere klart forstår den umiddelbare fare for atomkrig. Det var det fremherskende tema i de vigtigste indlæg af den russiske forsvarsminister Shoigu, udenrigsminister Lavrov og generalstabschef Gerasimov. Listen over deltagere og talere inkluderede forsvarsministrene fra alle væsentlige eurasiske nationer: Kina, Indien, Iran, Pakistan, Nordkorea, Grækenland, Indonesien, Mongoliet, Serbien og Belarus, plus Sydafrika.

Lavrov gjorde det i sine bemærkninger klart, at USA's og NATO's opstilling af antiballistiske missilsystemer i områder, der grænser op til Rusland, udgør en trussel om et førsteangreb mod Rusland. Præsident Obama har påstået, at ABM-systemerne var rettet mod Iran, og at opstillingen ville blive genovervejet, hvis en P5+1-aftale om Irans atomprogram blev opnået. Nu, da en sådan aftale er inden for rækkevidde, har Obama nægtet at nedskalere eller annullere ABM-opstillingerne, som vil anbringe afgørende komponenter af missilforsvarsskjoldet i Rumænien og Polen, direkte op ad Ruslands grænser.

Desuden er Obamaregeringen i færd med at udvide sin Globalt

Angreb-kommando til at inkorporere både konventionelle våben og strategiske atomvåben. Regeringen er også i færd med at udvikle en ny generation taktiske atomvåben, der forud skal placeres i Europa og kunne anvendes i langtrækkende stealth-bombefly samt droner, der medfører krydsermissiler.

Situationen i Den persiske Golf, hvor de samme saudiske kræfter, der stod for 11. september-angrebene imod USA – angreb, der er blevet mørklagt af to, successive præsidenter, Bush og Obama – er engageret i en befolkningskrig mod nabolandet Yemen med påstande om, at Houthi-oprørerne i Yemen er surrogater for Iran, er endnu et brændpunkt for umiddelbart forestående krig. Da det oprindelige P5+1-gennembrud blev meddelt i begyndelsen af måneden i Schweitz, advarede LaRouche om, at aftalen ville være en udløser for krig – med mindre saudierne blev knust. I stedet gik Obama med saudierne i bombekampagnen mod Yemen, imod stærk modstand fra det amerikanske militær under anførsel af generalstabscheferne og Centralkommandoen.

I takt med, at Adenbugten blev fyldt med saudiske og amerikanske krigsskibe i de seneste 72 timer, inklusive hangarskibet USS Theodore Roosevelt, og Obama truede med indgreb over for iranske handelsskibe, en route til Yemen, førte intenst pres fra det amerikanske militær og andre kredse til, at saudierne meddelte et stop i deres bombekampagne sent tirsdag aften. Tidligere på dagen havde Kong Salman sat den Saudiske Nationalgarde i alarmberedskab med henblik på mulige operationer over grænsen ind i Yemen. Omstændighederne omkring denne indefrysning i sidste øjeblik af disse operationer mangler stadig at blive opklaret, men den kendsgerning bliver tilbage, at regionen havde kurs mod en »Tonkin-bugt«-type provokation af generel krig, der kun blev standset i sidste øjeblik.

Civilisationens undergang er ikke uundgåelig. Men den er bogstavelig talt garanteret, med mindre Obama fjernes fra embedet. Han er detonatoren for verdenskrig, og hans omgående

fjernelse er den eneste, legitime mulighed til forhindring af krig på dette sene tidspunkt.

Foto: USS Theodore Roosevelt

EIR: Konfucius i Kina i dag

LaRouche: En konfuciansk mentor.

Til slut vil jeg, som en kinesisk lærd, gerne hylde hr. LaRouche og hans hustru. Jeg ved, at forbindelserne mellem Kina og hr. LaRouche og hans hustru går 20 år tilbage, da et meget populært, kinesisk tidsskrift publicerede en artikel af hr. LaRouche. I denne artikel forudsagde hr. LaRouche, at Kina måtte gøre noget mere på det tidspunkt; i modsat fald ville den kinesiske velstand overflyttes fra landbrugs-hovedområderne til kystområderne, og dernæst eksporteres til andre lande. Hr. LaRouche mindede os om, at der var meget dårlig tænkning i Kina på det tidspunkt: han sagde, at det ville være farligt for Kinas moralske system, og det ville være farligt, skadeligt for de mennesker, denne elite, der kan bestemme, hvad der er den rigtige retning for Kina som et stort land.

Download (PDF, Unknown)

EIR: BRIKS – Skab ferskvands-ressourcer: Kina, model for hele verden

Kina er model for hele verden med hensyn til forpligtelse til at skaffe og bruge en voksende forsyning af ferskvand, baseret på princippet om, at »naturlige« ressourcer er menneskeskabte. Kina fører an i både geo-økonomiske projekter for at gøre mere vand tilgængeligt fra eksisterende ressourcemønstre på Jorden, og ligeledes med at forfølge fremskridt inden for rumforskning for at vinde viden og midler til at intervenere i planetariske vædecyklusser, for at forbedre ressourcerne på Jorden. Hvad målestandarden er? Menneskehedens fremgang.

Download (PDF, Unknown)

EIR: MEMO TIL DEN NÆSTE PRÆSIDENT: Et nyt perspektiv for ferskvands-krisen i USA's vestlige stater

De objektive løsninger eksisterer; det er forpligtelsen over for fremtiden, der mangler. Blot i løbet af det seneste årti har Kina demonstreret, at succesfulde handlinger kan gennemføres, alt imens USA i realiteten intet har gjort. Bag

ved denne skarpe forskel i manifesterede (eller ikke-manifesterede) handlinger ligger det dybere spørgsmål om den kulturelle erkendelse (eller mangel på samme) af menneskehedens unikke rolle som en skabende kraft, på planeten og, inden længe, videre endnu. Sammen med denne iboende kraft kommer ansvaret, ikke for at bevare, men for at forbedre.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouches opfordring i New York til, at USA og Europa skal gå med i BRIKS, giver genlyd over hele verden

*17. apr. 2015 – Ved et EIR-arrangement i New York City i går, udstedte Helga Zepp-LaRouche, stifter og forkvinde for Schiller Institutet, en opfordring til, at USA og Europa allierer sig med BRIKS for udvikling på verdensplan. Hendes budskab blev rapporteret i dag af *Xinhua* nyhedstjeneste og er blevet udsendt over hele verden. I dagens udgave af *China Daily* har *Xinhua*s artikel titlen: »Amerika og Europa får besked på at arbejde sammen med BRIKS«.*

Xinhua-artiklen er bevet bragt i Indien af *Hindustan Times Syndicate* og *Asia Pacific Daily News India*; i Afrika af *Namibias Presseagentur (NAMPA)* og mange andre steder. Den

cirkulerer på fransk. Den blev bragt på russisk i on-line-publikationen *Ftimes*, der har base i Kazan. Artiklen havde et fotografi fra et møde den 16. april i Washington, D.C. mellem officielle repræsentanter fra BRIKS, med titlen, »Finansministre fra BRIKS og Centralbankchefer mødes«.

Gårsdagens EIR-seminar på Manhattan med titlen »**BRIKS-processen skrider frem: Dannelsen af en ny, international orden for menneskeheden**«, sammenbragte repræsentanter fra erhverv og fagforeninger, universiteter i området og de skønne kunster, og fra 13 konsulater og missioner fra mange kontinenter. Foruden hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche talte også Benjamin Deniston om videnskaben om at løse ferskvandskrisen i verden.

Teksten til *Xinhua*s artikel fra 17. april lyder i sin helhed:

Amerika og Europa fik besked på at arbejde sammen med BRIKS

Et fuldstændigt nyt økonomisk system, initieret af BRIKS, er ved at vokse frem med ekstrem høj fart, sagde en international tænketank torsdag og tilskyndede indtrængende USA og Europa til at skrotte geopolitik og arbejde sammen med dem.

»BRIKS-nationerne, nemlig Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, er gået sammen for at forfølge en politik med økonomisk udvikling, ikke alene for deres individuelle lande, men til gavn for folk i alle nationer«, sagde Schiller Instituttet, en tænketank, der har hovedkvarter i både Tyskland og USA, i en rapport, der blev udgivet her på et seminar.

I modsætning til Trans-Pacific Partnership (TPP), som Obamaregeringen er fortalende for, og som ekskluderer Rusland og Kina, så er de BRIKS-relaterede initiativer, inklusive det kinesiske forslag om et Frihandelsområde for Asien og Stillehavsområdet, inkluderende, sagde tænketanken.

På seminaret talte Helga Zepp-LaRouche, tænketankens stifter, i meget rosende vendinger om BRIKS og sagde, at den markedsblok, der var ved at vokse frem, »har initieret et helt nyt, økonomisk system«, der i sin natur er et win-win-system.

Ved vidt og bredt at udbrede en rute for opbygning af den nye, økonomiske verdensorden arbejder BRIKS-nationerne hen imod reel, økonomisk udvikling, komplet med nye kreditinstitutioner og store, højteknologiske projekter for at hæve alle de deltagende landes velfærd, sagde stifteren.

Hun brugte også sin magt og indflydelse til støtte for andre initiativer, som Kina har foreslået, inklusive Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og oprettelsen af en Silkevejs-Udviklingsfond. Disse initiativer tilsigter at søge resultater, der er til gensidig gavn, og er ikke af geopolitisk natur, sagde hun.

I stedet vil de skabe et opsving i realøkonomien gennem at finansiere opbygning af infrastruktur, som er af særlig stor betydning i betragtning af, at den nuværende kasinoøkonomi skaber en masse bobler og øger svælget mellem de rige og fattige i hele verden, anså hun.

»Den amerikanske regering foretog et enormt fejlskøn og lagde pres på allierede og udviklingslande for under ingen omstændigheder at blive en del af AIIB«, sagde hun.

Tænketanken opfordrede USA og Europa til at forlade fortidens destruktive politik, der førte til de to Verdenskrige, og gå med i det win-win-perspektiv, som BRIKS præsenterer. »Det er et spørgsmål om liv og død«, sagde Zepp-LaRouche.

Executive Intelligence Reviews 370 sider lange rapport med titlen »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« blev i mellemtiden også præsenteret på seminaret, sponsoreret af *EIR*.

Leder 16. april 2015: Hvad der skal til for at bekæmpe Wall Street og fascisme

For to uger siden, med en tørke, der truer med at blive dødbringende, udgav Ben Deniston fra LaRouchePAC Videnskabsteam »Memo til den næste præsident: Nye perspektiver for ferskvandskrisen i det vestlige USA«[1], der påviser, at vandet til at løse krisen er der, hvis den menneskelige kreativitet mobiliseres til at skaffe det. Titlen på hans artikel gjorde det ligeledes klart, at denne præsident, Obama, må smides ud for at få denne løsning; og at Kinas store overlegenhed inden for infrastruktur må involveres.

Men i bogstavelig forstand netop, som Denistons rapport om løsningen på krisen blev cirkuleret, krævede Californiens grønne guvernør, Jerry Brown, i stedet over i retning af fascistisk nedskæringspolitik med en forordning den 31. marts om at nedskære vandforbruget i staten med 25 %. Nedskæringspolitik, der var beordret af Wall Street og City of London, har allerede fejlet over Europa siden finanskrakket og har bogstavelig talt dræbt titusindvis af mennesker i Grækenland og i andre nationer, der er blevet betegnet som »Udkants-Europa«; nu viser denne nedskæringspolitik sig at være i færd med at blive dødbringende i USA.

Den politik, som Brown har forordnet, er hurtigt blevet optrappet til trusler om, at vandværker, der ikke gennemføre den pålagte nedskæring, skal betale en langt højere pris for vand, skrappe bøder eller vil få vandet til deres brugere helt

afskåret. Priserne for vandforbrug er steget voldsomt til 20-30 gange det, de var for blot et par år siden – hvilket har medført, at mennesker, der ikke har [økonomiske] ressourcer, må undvære vand og måske også mad.

Med deres mobilisering for at konfrontere denne nedskæringspolitik med videnskab blev LPAC-leder i Californien Michael Steger og aktivister udsat for et vredesudbrud fra Browns håndlangere, der truede dem med anholdelse, for at have udfordret doktrinen ned knaphed på vand i det amerikanske Vesten.

Spørgsmålet er nu: hvor mange er modige nok til at bekæmpe dette? Og hvor mange vil stiltiende acceptere det »uundgåelige« tab af vand og mad, som vil ramme de fattigere mennesker i Californien, og som vil optrappe dødsraten blandt dem?

Folk er blevet skræmt fra at sætte sig op imod denne politik, som vil øge dødsraten. Det, som de californiske myndigheder siger om vandsystemet, er løgn. Det er, med sin virkning, en løgn til støtte for en fascistisk politik, der vil slå folk ihjel. De er i færd med at vedtage en politik imod befolkningen i Californien. Det må benævnes som en forbrydelse mod menneskeheden.

Til forsvar for befolkningen må Browns håndlangere for Wall Street udfordres og fjernes fra embedet, så denne krise kan blive løst: Vandet er der! Og Ben Denistons arbejde har demonstreret det.

I Ukraine, hvor det er Rusland og BRIKS-nationerne, som der de reelle mål for den samme dødbringende Wall Street/London-nedskæringspolitik, kan mange iagttagere på afstand bemærke, at nazister er ved at overtage landet under direktiver fra Obamaregeringens Victoria Nuland. **EIR og Schiller Instituttet forsvarer en leder af denne nation mod Nuland.** Lyndon LaRouche har udpeget Nuland som direkte ansvarlig for enhver overlast,

som måtte overgå dr. Natalia Vitrenko, partileder og mulig præsident for Ukraine for tyve år siden, fra Nulands nazister.

Vi tager imod denne udfordring for at forsvare nationen og dens befolkning, overalt. Det betyder at ødelægge Wall Street og fjerne dets fascistiske håndlangere fra regeringen.

Vi har alternativet, der er skabt gennem BRIKS-alliancen af nationer, deres nye internationale udviklingsbanker og deres politik med videnskabeligt fremskridt. Vi fremlægger atter dette alternativ i dag for FN-diplomater og andre i New York City.

Vi må have modet til at kæmpe for det.

[1] Kommer snarest her på hjemmesiden på dansk (-red.)

Leder 14. april 2015: LaRouche: Folkemord gennem mangel på vand

LaRouche-bevægelsens kampagne for at fremlægge en videnskabelig løsning på den dødbringende tørke og selvpåførte ferskvandskrise, som Californien – ligesom resten af planeten – står overfor, har allerede frembragt et dramatisk skift i den globale, strategiske situation.

»Pludselig opdagede vi, at spørgsmålet om vand havde et virkeligt ondt aspekt«, kommenterede Lyndon LaRouche under sin ugentlige webcast-**diskussion med LaRouchePAC** Komite for Politisk Strategi.

Det er mindre end to uger siden, at Ben Deniston fremlagde det

positive, videnskabelige grundlag for en fremgangsmåde og løsning på problemet,[1] og vi ser nu en eksplosion af »Sataniske stemmer«, der taler på vegne af Det britiske Imperium. »Der er nu folk, der offentligt siger, at der ikke er nogen løsning. Man må slå folk ihjel en masse. De har til hensigt at begå masse mord. Der er ingen forskel på det, de gør, og Adolf Hitlers operation. Og vi er ved at få en Hitler-operation på spørgsmålet om forbruget og forsyningen af og adgangen til vand.« LaRouche fortsatte: »Dette er ikke nazilignende; det er reel, nazistisk indhold ... Vi befinder os i et kapløb for menneskeheden, og vi er på menneskehedens side. Wall Street og deres rejsekammerater er på nazi-siden.«

LaRouche forklarede, at dette er et globalt, ikke et nationalt eller regionalt spørgsmål. Sydamerika er fuld af det samme problem. Vi ser den samme, nazistiske tankegang i Ukraine, hvor vores ven og ledende politiske skikkelse **Natalia Vitrenko** konfronteres med fascistiske angreb og trusler.

Den enkle, videnskabelige sandhed er, at vandet er der, hvis vi blot udvikler videnskaben om at beherske vandcyklussen. Se blot til en begyndelse på planetens have. Som Ben Deniston har vist, så fordamper Solen uhyre mængder af vand fra havene hver dag og producerer ferskvandsdampe i atmosfæren. Omkring 90 % af det falder tilbage i havene som nedbør, men kun 10 % falder på landjorden. Og hidtil har menneskeheden kun beskæftiget sig med de 10 %, der falder over land, af hvilke den anvender omkring 9 % på globalt plan. Så vi bruger altså mindre end 1 % af den totale mængde ferskvand, som biosfæren, med Solens energi, producerer dag efter dag.

Men hvis vi opdager de solare og galaktiske, videnskabelige principper, der styrer den globale vandcyklus, som Deniston demonstrerede; hvis vi går frem efter samme fremgangsmåde, som Kepler brugte, så vil det åbne døren for et fuldstændigt nyt ressourcegrundlag for menneskeheden. For i modsætning til Det britiske Imperiums dyriske menneskesyn, så er ressourcer ikke begrænsede; de bestemmes og forøges af menneskehedens

skabende, videnskabelige fremskridt.

»Problemet er, at oligarkiet er inkompetent, pr. definition«, forklarede LaRouche. »Det, de siger, er i realiteten et bedrageri. For eksempel er problemet i Californien, at myndighederne er inkompetente inden for emnet vand, og alligevel har de magten over befolkningens meninger og tænkning. Og det bruger de til at begå et masseorderisk bedrageri imod Californiens befolkning«, sagde LaRouche.

USA må bandlyse en sådan videnskabelig inkompetence og gå sammen med Kina og de andre BRIKS-nationer om at udvide menneskets beherskelse af Jorden, Solsystemet og videre endnu. »USA er, som det regeres aktuelt, en katastrofe, og vil fremover ikke engang eksistere, hvis denne politik fortsætter.« Det kommende præsidentskab må formes nu omkring Martin O'Malleys forestående meddelelse om sit præsidentkandidatur, for at frembringe dette skift.

[1] Artiklen er under oversættelse til dansk (-red.)

Helga Zepp-LaRouche: Verden ved en skillevej: Win- win for alle – eller ind i 3. Verdenskrig med geopolitik?

... Lad os i stedet tage imod den udstrakte hånd, der ligger i Xi Jinpings og BRIKS-landenes tilbud om at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej og det nye finanssystem, som

for tiden hastigt er under udvikling – med AIIB ... og en hel række af andre finansinstitutioner, der alle principielt har den samme funktion, som Kreditanstalten for Genopbygning havde for virkeliggørelsen af det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig –, så kan vi løse alle de problemer, der i øjeblikket synes uløselige.

11. april 2015 – Den beslutsomhed, hvormed 50 stater, på trods af USA's massive opposition, har bekendtgjort, at de ønsker at blive grundlæggende medlemmer af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som er initieret af Kina, demonstrerer, at det strategiske tidevand har nået det punkt, hvor det fundamentalt vender. Utallige internationale kommentarer refererer til, hvilken alvorlig fejltagelse det var af den amerikanske regering at gøre spørgsmålet om en regional bank til finansiering af infrastruktur til en strategisk magtkamp mellem Kina og USA – og så dernæst tabe kampen.

Stadigt flere kræfter i verden indser, at det kinesiske perspektiv med en såkaldt »Win-Win«-politik, altså et økonomisk samarbejde, der gavner alle deltagere, er langt mere attraktivt end den angloamerikanske politik med geopolitik, der har efterladt et grusomt spor af ødelæggelse i Sydvestasien, Nordafrika og Ukraine, og pga. hvilken tropper ved grænsen til Rusland nu står over for noget, der kan føre til en krig mellem atommagter. Dertil kommer, at selve USA har et fortvivlende presserende behov for en anden politik. Store dele af Californien, Texas og andre stater vest for Mississippi er udsat for en tørke, der har stået på i årevis, og som har ødelagt nogle af de vigtigste landbrugsområder i USA. Den radikale, grønne, californiske guvernør Brown har netop beordret en 25 %'s nedskæring af vandforbruget for alle områder – undtagen landbrug og fracking (!) – uden at tage noget som helst perspektiv til overvindelse af manglen på vand i betragtning. Californien skulle angiveligt kun være egnet

til et befolkningstal på 400.000, mener Brown – en bemærkning, der, i betragtning af, at der lever omkring 40 millioner mennesker i Californien, er en monstrøsitet og åbenbart tager en massiv affolkning med i købet.

Øjensynligt i forventning om en vandmangel, der længe har aftegnet sig, har Wall Streets store »TBTF«-banker og de internationale finanscentre – netop dem, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå bankerot – såvel som også medlemmer af Bush-klanen og multimilliardæren T. Boone Pickens, i de seneste ti år opkøbt alt, der har med vand at gøre: Jord, hvorunder der findes grundvandsførende lag, søer, alle områder inden for vandbygningsteknik, rustfri rør, pumper, kemikalier til vandforbedring osv. – simpelt hen alt, man skal bruge for at generere profit i en privatiseret vandøkonomi. Allerede i 2011 lovede Citigroups cheføkonom, Willem Buiter: »Vandmarkedet bliver snart varmere end oliemarkedet. Vand som fabriksanlæg vil, efter min mening, snart blive den vigtigste kategori af fabriksanlæg på basis af fysiske varer, og vil langt overgå olie, kobber, landbrugsprodukter og ædelmetaller.«

En ny Enron-svindler aftegner sig tydeligt, hvor prisen på el nærmest blev firdoblet over en nat, og hvor en hel række af Enrons bagmænd måtte gå i fængsel pga. insiderhandel. Med alle midler presser vandspekulanterne på for, med en tørke, der forværres, snart at få lov til at handle med vand på Markedet for Varefutures.

I betragtning af denne dramatiske situation vinder præsidentkandidataspiranten O'Malleys kampagne, med sin bebudelse af, at han som sit vigtigste fokuspunkt har at bryde Wall Streets magt gennem at genindføre Glass/Steagall-loven for en bankopdeling, strategisk betydning. Bestyrelsesformændene for nogle TBTF-banker lod for omkring to uger siden førende medlemmer af det Demokratiske Parti true med, at de ville blive afskåret fra enhver finansiel støtte fra Wall Street – læs: at man ville købe det næste

præsidentskab for det Republikanske Parti – ifald demokrater som senator Elizabeth Warren (O'Malley blev forsigtigvis ikke nævnt) ikke holdt op med sine angreb på Wall Street.

Det er endnu uvist, om det Demokratiske Parti vil blive splittet over dette spørgsmål: På den ene side opportunisterne fra det horisontale erhverv, der argumenterer med, at man i Amerika ikke kan vinde et valg uden Wall Streets penge, og på den anden side patriotiske demokrater som O'Malley, der har indset, at USA kun kan overleve, hvis Wall Streets kriminelle magt bliver brudt gennem Glass/Steagall-loven. Til denne gruppe hører også Robert Reich, tidligere arbejdsminister i Clinton-regeringen, og kongresmedlemmet Donna Edwards, der kæmper for den afgående Baltimore-senator Mikulskys plads i Senatet, og som har erklæret, at hun ikke vil modtage nogen penge fra Wall Street. Hillary Clinton, der vil annoncere sit kandidatur på søndag, har derimod taget folk ind i sin kampagnestab, der er kendt for at tage store bidrag – altså penge fra Wall Street – hjem, som f.eks. John Podesta.

Konfronteret med den fundamentale krise, som USA befinder sig i, drejede det sig ikke blot om embedet som præsident, selv om O'Malley utvivlsomt er den hidtil eneste kvalificerede præsidentkandidat, erklærede Lyndon LaRouche med eftertryk og lancerede en omfattende kampagne for at placere præsidentskabet som helhed på en kvalitativt højere platform og for dette formål at vinde et team af videnskabelige eksperter, der under et O'Malley-præsidentskab kan hjælpe med atter at gøre USA til en fungerende republik.

LaRouche understregede, at overvindelsen af ferskvandskrisen i det sydvestlige USA vil blive nøglespørgsmålet for dette nye præsidentskabs succes. LaRouche, der allerede for 40 år siden advarede om den ferskvandskrise, der allerede dengang aftegnede sig, og som påviste veje til løsning af krisen, har nu fastlagt en helt ny fremgangsmåde med et team af sine unge videnskabsfolk. Ben Deniston, der er en del af dette videnskabsteam, præsenterede et koncept, der er fuldstændig

revolutionært i det aktuelle politiske klima i USA: I stedet for at affinde sig med, at den grønne ideologi og spekulanternes rovgriskhed affolker den nuværende mest folkerige stat i USA, må kimen til en videnskabelig løsning som forudsætning have, at der er tilstrækkeligt med vand på vores planet, men at dette vand ikke er til rådighed i en tilgængelig form; det vil sige, at det enten forekommer som saltholdigt havvand, er indeholdt i atmosfæren som fugt og regner ned over havene, eller flyder uproduktivt ud i havene (som smeltevand/afvanding fra floderne.)

Nye videnskabelige undersøgelser giver belæg for sammenhængen mellem vort Solsystems galaktiske cyklus over mange år og forandringer i vort vejrmønster, der i størrelsesorden overgår virkningerne af menneskeskabt aktivitet i en grad, der gør disse fuldstændigt negligerbare. Det afgørende spørgsmål er derimod, hvordan menneskeslægten bevidst kan udnytte de processer, der optræder i vor galakse og vort solsystem, såsom den kosmiske stråling og ionisering af fugten i atmosfæren, for at forandre vandcyklusserne på Jorden i en sådan grad, at de kan modvirke den tiltagende ørkendannelse.

Frem for alt har Kina, med to store vandstyringsprojekter, demonstreret menneskets evne til at overvinde oversvømmelser såvel som tørke. Projektet med de Tre Slugters Dæmning har allerede reddet tusinder fra at drukne og producerer årligt 98,8 mia. kWh (2014) elektricitet, og omdirigeringen af vandet fra Yangtze-flodens kildeområde til Kinas tørre områder i nord og området omkring Beijing er en model for overvindelse af vandmangel i andre egne af verden.

Hvis Tyskland og de andre europæiske nationer forbliver i EU's spændetrøje og i slaveagtig, forudbestemt lydighed støtter Londons og Wall Streets geopolitisk motiverede politik imod Rusland og Kina, da kan man frygte, at opstillingen af våbensystemer og tropper på grænsen til Rusland, og Saudi Arabiens krig i Yemen, samt krige andre steder, der også promoveres af London og Washington, meget snart vil føre til

udløsningen af en global, atomar udslettelse af menneskeheden.

Lad os i stedet tage imod den udstrakte hånd, der ligger i Xi Jinpings og BRIKS-landenes tilbud om at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej og det nye finanssystem, som for tiden hastigt er under udvikling – med AIIB, den Nye Udviklingsbank (NDB) og en hel række af andre finansinstitutioner, der alle principielt har den samme funktion, som Kreditanstalten for Genopbygning havde for virkeliggørelsen af det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig –, så kan vi løse alle de problemer, der i øjeblikket synes uløselige.

Det altafgørende spørgsmål er: Kan vi i tide frigøre os fra geopolitikkens oligarkisk-snæversynede tankegang, som den netop på klinisk måde er blevet repræsenteret af vasallerne Norbert Röttgen i Maybritt Illners Talkshow fra den nye »Sorte Kanal Vest«[1]? Og kan vi i tide placere os på det højere standpunkt, der repræsenterer én menneskehed, og som tilbydes af Kina og BRIKS-politikken? Det er netop dette, som tilbydes af den græske regering, når denne tilbyder at blive en bro mellem BRIKS og Europa.

Ironisk nok afhænger såvel USA's som Tysklands overlevelse af, at vi griber denne chance – også selv om hr. Schäuble, af kulturelle årsager, ikke kan forstå det.

[1] 'Den sorte Kanal' var en serie af politiske programmer, der blev sendt hver uge mellem 1960 og 1989 af Østtysk Tv. Hver af udsendelserne blev lavet over optagede uddrag fra nylige vesttyske Tv-programmer, der blev genredigeret til at indeholde en kommunistisk kommentar.

Lyndon og Helga Zepp-LaRouche: Foragteligt forsøg på at mistænkeliggøre dr. Natalia Vitrenko stinker af nazisme i Bandera- traditionen – Victoria Nulands favoritideologi

9. april 2015 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche og hans hustru, Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, fordømte i dag en kampagne, anført af nazisterne og udført af Ukraines Sikkerhedstjeneste (SBU) for at bagvaske og true den fremtrædende, ukrainske økonom og tidligere parlamentsmedlem, dr. Natalia Vitrenko, en heltinde og ledende, intellektuel leder af Ukraine.

»Der er stærk mistanke om, at dette orkestreres af USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland«, sagde Lyndon LaRouche i dag, »eller af en anden, der er åndsbeslægtet med nazister i Bandera-traditionen, som Nuland er berygtet for«.

Zepp-LaRouche, der i februar 1997 sammen med Vitrenko tog initiativ til »Appel om at sammenkalde en Ny Bretton Woods-konference«, som en reorganisering, der var for udvikling, af verdens økonomiske system, responderede til nyhederne om de

optrappede angreb på den ukrainske økonom og politiker: »Denne bagvaskelse er så meget desto mere foragtelig, fordi den fremkommer en måned før 70-året for sejren over nazismen i Europa, i maj 1945. Nationerne sagde efter denne krigs afslutning, 'Aldrig mere!', men de vestlige regeringer har glemt alt om dette løfte. Natalia Vitrenko har haft integriteten til at afsløre genoplivelsen af neonazismen og fremføre beviser for Bandera-grusomheder, både rent historisk og i vor tid, mens Victoria Nulands udvalgte premierminister Aseni 'Jats' Jatsenjuk tværtimod havde den frækhed på tysk fjernsyn at sige, at den nazistiske invasion aldrig fandt sted – at det kun var Sovjetunionen, der besatte Ukraine.«

Dr. Vitrenko er to gange blevet forhørt af SBU for angiveligt at have modtaget penge fra Rusland med det formål at udføre, hvad visse medier ondskabsfuldt har fremstillet som »propagandaarbejde for at miskreditere de ukrainske regeringsmyndigheder, fremprovokere væbnet konflikt mellem forskellige befolkningslag i Ukraine, anstifte etnisk had og levere informationsstøtte til at gennemføre 'folkeafstemninger' i Ukraines østlige regioner«. En erklæring, der blev udstedt i går af Vitrenkos Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) påpegede historier, der er blevet publiceret i denne uge af Glavcom-nyhedsagenturet (glavcom.ua) og andre medier, der citerede, at SBU »mistænkte« Vitrenko for at modtage penge fra Fonden for Støtte og Forsvar af Udlændige Landsmænds Rettigheder, der styres af det russiske Udenrigsministerium.

Beskyldningerne går tilbage til maj 2014, da konti tilhørende Dar Zhizni (Livets Gave), en NGO for kvinder, ledet af Vitrenko, blev indefrosset. Ifølge ukrainske medier skete dette »inden for rammerne af en SBU-undersøgelse af pengeoverførsler gennem Ukrinbank, der var tiltænkt personer, mistænkt for krænkelse af Ukraines territoriale integritet og ukrænkelighed«. Hovedoverskrifter i den aktuelle strøm af mediedækning nævner Vitrenko som en betydelig sponsor af

separatister og terrorister, som er nogle brede kategorier, der anvendes af de aktuelle ukrainske myndigheder imod deres politiske modstandere. Alexander Bondarchuk, leder af det lille Ukrainske Arbejderparti, og kollega til Vitrenko både i parlamentet og som medunderskriver af hendes erklæringer imod det voldelige statskup i Kiev i februar 2014, der anførtes af neonazister, og kuppets følger, blev arresteret 18. marts på anklager om »krænkelse af Ukraines territoriale integritet«.

Oversættelser (engelsk) af PSPU-erklæringen om den fornyede trussel mod Vitrenko, såvel som også mod Bondarchuk, kan læses [her](#).

Chef for SBU Valentyn Nalyvaichenko meddelte i et interview 1. april, at modellen for hans organisation er Stepan Banderas Organisation af Ukrainske Nationalisters Ukrainske Oprørshær (OUN-UPA), der samarbejdede med nazisterne under disses invasion af Sovjetunionen. I betragtning af Vitrenkos biografi og hendes modige, fortsatte, offentlige udtalelser om den økonomiske og politiske ødelæggelse af Ukraine, siden kuppet fandt sted sidste år, har angrebene den pronazistiske stank, der er typisk for USA's viceudenrigsminister Victoria Nulands projekter i Ukraine. Nalyvaichenko, der længe har været associeret til Bandera Trefork (Tryzub) Organisationen, et kerneelement i kuppets Sektor Højre-stormtropper, pralede i en telefonkonference i Atlantisk Råd i maj 2014 med sin »intensive« udveksling af efterretninger og andet samarbejde med »amerikanske kolleger«.

Zepp-LaRouche bemærkede, at Vitrenko ofte har talt i Europa om både den skade, der forvoldes mod Ukraines økonomi af IMF og frihandelspolitikken, og om truslen om en opblomstring af den fascistiske ideologi, der opmuntres af Vesten, i Ukraine. »Dr. Vitrenko er kendt og højt respekteret i Europa«, sagde Zepp-LaRouche, »og hun har afholdt møder på højt niveau både der og, tidligere, i USA. Det er vigtigt, at politiske skikkelser over hele verden fordømmer disse latterlige angreb mod Natalia Vitrenko, samt fastslår, hvor de kommer fra.«

LaRouche og Zepp-LaRouche var gæster hos Vitrenko i Kiev i 1995, da hun var parlamentsmedlem. Som en økonom med speciale i Ukraines sektor for sociale ydelser og virkningen af Den internationale Valutafonds (IMF) betingelsespolitik førte hun en stærk kampagne for præsidentskabet i Ukraine i 1999, der gav hende 11 % af stemmerne selv efter, at hendes kampagne blev splittet af et modforsøg, hvor hun og 40 andre blevet såret af granater, der blev smidt under en sammenkomst. I de senere år har dr. Vitrenko talt ved Schiller Instituttets konferencer i Frankfurt, Tyskland, i april 2013 og oktober 2014.

I en **videoptaget tale til Australiens Borgervælgerråds (CEC, LaRouche-bevægelsen i Australien) konference 28.-29. marts**, mindedes Vitrenko selv, at »Fra den 23. februar til den 5. marts 2013 blev det muligt for vores delegation af ledende repræsentanter for nogle ukrainske venstrepartier at turnere i Europa, hvor de besøgte Frankrig, Tyskland og Italien« ... hvor de holdt »dusinvis af møder, pressekonferencer og interviews. Takket være medlemmer af Europaparlamentet ... blev det muligt for mig at afholde en pressekonference den 26. februar i Europaparlamentet ... Allerede dengang advarede vi om truslen om borgerkrig og opløsning af landet, der kunne føre til Tredje Verdenskrig. Og jeg opfordrede dengang Berlin, Moskva og Paris til at forene deres indsats: især disse tre centre – Berlin, Moskva og Paris – til at forene deres indsats og forhindre nazisterne i at overtage Ukraine, og hjælpe med at forbyde alle neonazistiske partier og bevægelser i Ukraine.«

Natalia Vitrenkos seneste videotale, udlagt i dag på hendes webside www.vitrenko.org, har titlen »En militærjunta i stedet for europæiske værdier«. Hun analyserer den lov, der blev introduceret i Parlamentet den 3. april af præsident Petro Poroshenko, der fastlægger bestemmelser for at erklære militær undtagelsestilstand i Ukraine, konfronteret med enten en væbnet invasion eller »truslen om et angreb«. Sidstnævnte formulering fastlægger bestemmelser for at handle på baggrund

af fabrikerede trusler – nøjagtig ligesom SBU's »bluff om, at Vitrenko truer Ukraines territoriale integritet«.

EIR:

Obamas krig mod Kinas AIIB er i realiteten forræderi mod USA

Det, Obama har gjort, udgør i realiteten forræderi mod USA, på to anklagepunkter. For det første, og vigtigst, har USA desperat brug for nydannelse af ferskvand og infrastruktur til vandstyring i en skala, der omfatter hele Stillehavsranden; dette er en eksistentiel nødvendighed for Amerika som nation.

Download (PDF, Unknown)

Gribende rapport fra Ukraines Natalia Vitrenko:

»Lad os stoppe dette mareridt, og vende os mod

opbygning af ting«

Jeg håber inderligt, at fredelige initiativer vil sejre. Jeg håber inderligt, at dette mareridt i Ukraine kan standses, og at Ukraine vil få mulighed for at bruge sit enorme potentiale, sine intellektuelle, industrielle og videnskabelige kapaciteter. De findes stadig væk. Menneskene er stadig i live. Jeg håber, at Ukraine kan vende sig mod opbygning af ting, og, sammen med Rusland, og Europa, og Kina, bygge nye landbroer, og den Nye Silkevej, og programmet for at udvikle Månen, og så videre.

Natalia Vitrenko, parlamentsmedlem (1994-2002), leder af Ukraines Progressive Socialistparti, havde følgende videoindslag på Citizens Electoral Council (CEC) (LaRouche-bevægelsen i Australien), konference 28.-29. marts 2015, Melbourne, med titlen: »Verdenslandbroen: Fred på Jord, og i mennesker en velbehagelighed«.

Video af alle konferencens indslag kan ses her:
<http://cecaust.com.au/2015conference/>

(Optaget 19. marts, Kiev)

»Kære deltagere på konferencen! Det er mig en stor glæde at sende jer mine hilsner. I er samlet i dag i Australien, der ligger meget langt væk fra vores eurasiske kontinent, og I har et vidunderligt emne for jeres konference: helliget fred. I diskuterer nye, unikke investeringsprojekter, den Nye Silkevej, Verdenslandbroen. Og I er overbevist om, at der vil komme fred på Jord, og I har dedikeret jeres håb og forhåbninger til dette. Dette er vidunderligt! Og tro mig, det er, hvad alle, mentalt raske personer i verden ønsker.

Det er med stor beklagelse at jeg må sige, at mit land Ukraine i dag ikke er en del af denne proces. I mit land er der en

borgerkrig i gang. Mit land er underkastet en overlagt, vedvarende og brutal ødelæggelse.

For ikke så længe siden, kun femogtyve år siden, var Ukraine at finde blandt de ti mest udviklede lande i verden, målt ud fra BNP pr. person. Ukraine producerede 2 % af verdens BNP på daværende tidspunkt. Ukraines BNP pr. person lå 11 % over verdensgennemsnittet. Ukraine havde flere end 360 større industri anlæg. Ukraine var et avanceret, agro-industrielt land. Vi havde fabrikker, der byggede raketter, vi havde skibsbyggeri og produktion af fly, biler og lokomotiver. Ukraine har mere end 20 % af verdens reserver af løssjord. Vi havde fremragende høstudbytte, og der var ingen, der sultede. Vi havde gratis uddannelse og gratis sundhedsydelser. Vi kunne have børn og give dem en opvækst i fuld tillid til, hvad morgendagen ville bringe.

Men Sovjetunionen blev ødelagt. Det blev ødelagt af Kommunistpartiets elite, der degenererede og ønskede at tage det i eje, der i realiteten var nationens fælles rigdom. De ønskede kun at sørge for deres egne børn og børnebørn.

Ukraine har eksisteret som uafhængig nation i 24 år. Hvad har mit land så fået ud af denne såkaldte uafhængighed? I dag repræsenterer Ukraines BNP kun 0,5 % af verdens BNP. Det var på 2 %, nu er det 0,5 %. Pr. person er Ukraines BNP US\$ 4.000, mod verdensgennemsnittet på US\$ 10.500. Det ligger således nu 60 % under verdensgennemsnittet. Vi lå på 11 % over verdensgennemsnittet, og nu ligger vi på 60 % under det.

Hvad skyldes dette? Det skyldes, at de økonomiske bånd til de fabrikker og regioner, sammen med hvilke vores økonomi var blevet udviklet i årtier, blev brudt. Det vil først og fremmest sige Rusland, Belarus og de tidligere Sovjetrepublikker. Tallene fortæller historien. Den forventede, gennemsnitlige levealder i vores land er faldet med to år i løbet af disse femogtyve år. Den var 72, nu er den 70. Mænd i Ukraine bliver i gennemsnit 62 år. Befolkningen er

ved at uddø. I 1990 havde Ukraine en befolkning på 52 millioner mennesker. Nu er der 43 millioner tilbage, eksklusive Krim. Ukraine har mistet Krim.

Den primære årsag er den reformpolitik, der blev gennemtvunget af Den internationale Valutafond (IMF). Denne reformpolitik betød en privatisering af statslig ejendom, der overgik på hænderne af et nyt oligarki. Dette oligarki trives rigtig godt. Deres familier lider ikke under fattigdom. Reformpolitikken afsluttede statslig, lovmæssig regulering af eksport og import. Kommerciel bankvirksomhed bredte sig hurtigt, og bankmafiaen begyndte at tjene penge på Ukraines problemer. Bankmafiaen er heller ikke forarmet. Den lever ganske godt. IMF's reformpolitik foreskrev en økonomisk model med billig arbejdskraft. Niveauet for eksistensminimum, mindsteløn og pensioner blev holdt nede, og det er grunden til, at det overvejende flertal af befolkningen er forarmet. Ifølge ombudsmanden for menneskerettigheder levede 80 % af den ukrainske befolkning i 2011 under den fattigdomsgrænse, som FN fastsætter for Central- og Østeuropa, samt lande i Fællesskabet af Uafhængige Stater. Denne fattigdomsgrænse udgør US\$ 4,30 pr. dag. 80 % af den ukrainske befolkning modtog mindre end det, på daværende tidspunkt. Hvordan ser det så ud nu? Jeg vil fortælle jer, hvordan det står til nu.

Ukraine blev konfronteret med valget mellem enten at integrere sig med Rusland, Belarus og Kasakhstan – Toldunionen, eller med Den europæiske Union. Det, man måtte gøre, var at afveje og analysere disse forskellige valgmuligheder. Og de blev analyseret. En særlig arbejdsgruppe blev etableret, der inkluderede specialister fra Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Økonomiske Prognoser og Det Ukrainske Nationalakademis Institut for Økonomiske Prognoser. Denne arbejdsgruppe beregnede omhyggeligt, hvad der ville være til størst fordel for Ukraine. Deres klare svar var, at integration i Øst med medlemmerne af Toldunionen ville være fordelagtigt og lovende, og rent faktisk ville kunne redde

Ukraine. De viste, at hvis Ukraine gik med i Toldunionen, ville landet få en stigning i BNP på 18 % i løbet af ti år. Det ville udgøre den største stigning blandt noget medlem af Toldunionen. Rusland ville få en stigning på 16,8 % inden for denne tidsramme; Belarus, 16,1 %; Kasakhstan 14,7 %. Men Ukraine ville få en stigning i BNP på 18 %. Hvorfor? Fordi forhindringerne for salg af ukrainske varer i Rusland, Belarus og Kasakhstan ville blive fjernet. Priserne for disse produkter ville falde, og de ville blive mere konkurrencedygtige pga. de lavere omkostninger forbundet med at bringe dem ud på markedet. Desuden ville Ukraine modtage meget nødvendige investeringer i modernisering af sin industri.

Antager I, at dette blot var projektioner? Nej, det var det sandelig ikke. Lad mig give jer nogle præcise tal. I 2010 blev Janukovitj valgt til præsident for Ukraine. Hans image var, at han skulle være prorussisk og ville genetablere tætte kontakter med Rusland. I april 2010 blev Kharkovaftalen underskrevet, hvorved Rusland gav Ukraine en discount på prisen for naturgas. Alle håbede virkeligt, at der ville komme en intensiv, økonomisk integrationsproces mellem Rusland og Ukraine. Hvad skete der generelt i 2010? I 2010 voksede Ukraines handel med Rusland med 60,7 %, til et niveau på US\$ 41,9 mia. Den russisk-ukrainske handel voksede, og Ukraine fik et kæmpestort marked for sine produkter. Ukraines industriproduktion steg med 11 % i 2010. Jeg taler om industriproduktion, der var kernen i den ukrainske økonomi. Det er grunden til, at Ukraines BNP voksede med 4 % i 2010. Det handlede ikke kun om, at bruttoeksporten til Rusland steg, men også om, at sammensætningen af Ruslands import fra Ukraine for 40 % 's vedkommende bestod af højteknologiske produkter, og for 45 % 's vedkommende af mellemt teknologiske produkter. Med andre ord, så skabte dette en efterspørgsel af højt specialiseret arbejdskraft i Ukraine, så når vore børn gik ud af skolen og universitetet, var der en efterspørgsel efter deres kundskaber i økonomien. Det viste året 2010 meget klart.

Men ak, det selv samme år besluttede Janukovitj, efter sin indsættelse i embedet, at forråde alle. Han forrødte sine vælgere, der havde troet, at han ville sikre økonomisk integration med Rusland. Han bedrog Vesten, hvor han begyndte at eksportere sin hastigt voksende, personlige rigdom. Han begyndte at forsikre Vesten om, at han ville få Ukraines integration i Europa til at ske. Det er grunden til, at, i juli 2010, Janukovitj' Regionspartiet, sammen med Kommunistpartiet og Litvin-blokken, som tilsammen udgjorde et koalitionsflertal i parlamentet, stemte for Ukraines europæiske integration. Dette blev vedtaget af Ukraines parlament, men det skete imod vort folks vilje. Det skete endog imod de løfter, som disse politiske kræfter havde givet. Hverken Regionspartiet eller Kommunisterne havde ført valgkampagne på en platform for at bryde båndene til Rusland og gøre fremstød mod Den europæiske Union.

Tværtimod havde vort folk i to folkeafstemninger, tilbage i 1991, stemt for at være sammen med Rusland og Belarus, og for at opbygge en ny, forbedret alliance. Men så trampede præsidenterne Kravchuk, Kutjma og Jusjtjenko, efterfulgt af Janukovitj, på det, som befolkningen havde stemt for. Janukovitj og Regionspartiet begyndte at opbygge den myte, at Europa ønsker Ukraine, og at Ukraine burde orientere sig mod Europa og integrere sig med EU.

I mellemtiden beregnede vore akademiske økonomer, hvis resultater i forbindelse med relationer med Rusland jeg allerede har nævnt, hvad Ukraine ville få ud af at integrere sig med Vesten. Det, de nåede frem til, det samme Ukrainske Videnskabsakademis Institut for Nationaløkonomiske Prognoser, var rædselsvækkende. For at integrere sig i EU, bare ind i den frihandelszone, der var påbudt i en Associeringsaftale, ville det koste 160 mia. euro at modernisere den ukrainske økonomi. Hvor skulle penge i denne størrelsesorden komme fra?

Da disse kalkuler, der viste, hvad Ukraine ville få ud af associeringen med EU, blev fremlagt for premierminister Azarov

i efteråret 2013 og for præsident Janukovitj, så begyndte de også at rive sig i håret over, hvad der ville ske med den ukrainske økonomi. Det var selvfølgelig sent, at de begyndte at rive sig i håret. I tre år havde de cirkuleret myter om den økonomiske fremgang, som Ukraine ville opleve, hvis landet associerede sig med EU. De havde spredt reklame for denne euro-psykose i tre år. Men da den ukrainske regering, den 21. november, 2013, besluttede at udsætte underskrivelsen af Associeringsaftalen, så gik hele den operation, der var planlagt i forvejen, forberedt og betalt for af Vesten, og som involverede en temmelig betydelig del af den ukrainske befolkning, der havde satset på en orientering mod Vesten, i gang. Euromaidan gik i gang.

Den 29. november 2013 i Vilnius nægtede Janukovitj at underskrive Associeringsaftalen med EU. Den nat, 29.-30. november, 2013, ophørte det fredelige Euromaidan med at være fredeligt. I dag forstår vi alle, at dette scenario var planlagt forud, på vegne af, og betalt af, USA, og det blev udført af [Ukraines] præsidentielle stabchef, Lyovochkin. Pludselig brugte Berkut-specialstyrkerne upassende magt mod studenterne, der protesterede på den centrale plads. Selv om, ud fra hvad jeg ser om begivenhederne i Frankfurt den 18. marts 2015, så brød politiet på en meget hård måde optøjerne, hvor demonstranterne ligeledes havde brosten og Molotovcocktails og brændte bildæk af. Og hvad med Ferguson, Missouri? I USA tog man også hårdt fat på demonstranter, der protesterede over nedskydningen af en sort mand. Men i Kiev greb demonstranterne den 1. december 2013 køller, kæder, Molotovcocktails og brosten, og de gik til angreb mod folk fra politiet, fra Berkut-specialstyrkerne, der denne gang var ubevæbnede. De havde ikke engang politistave. Vesten, især USA, forbød Janukovitj at bruge magt. De forbød det.

Det var dernæst, den 21. februar 2014, de vestlige lande – udenrigsministrene fra Tyskland, Frankrig og Polen – der, sammen med Janukovitj og oppositionens ledere Jatsenjuk,

Klitjko og Tjagnibok, tog ansvaret for at underskrive en aftale om, at Janukovitj skulle gå af, og der skulle komme en ny regering i Ukraine. De påtog sig ansvaret for at gøre det til en fredelig overgang.

Men hvad skete der så i vores land? Selv før den 20. februar var der våben på Maidan. Der var nedskydning af både demonstranter og Berkut-folk, udført af mystiske snigskytter, hvis identitet endnu i dag ikke er fastslået. Således fremkom de »Himmelske Hundrede« skudofre.

Hvad var så det næste, der skete i Ukraine? Så de vestlige lande ikke, i løbet af vinteren 2014, at nazister havde overtaget magten på Euromaidan i Kiev? Det var partier og politiske kræfter, der åbenlyst prædiker en nazistisk ideologi. De skjuler det ikke og proklamerer »Ukraine frem for alt!«, »Ukraine for ukrainere!«. De bruger Bandera-slogans. Stepan Bandera var agent for Hitlers efterretningstjeneste, Abwehr. Han samarbejdede med nazisterne og organiserede sine folk til at yde Hitler hjælp. Ved den Internationale Militærdomstol i Nürnberg, hvor de tyske fascister blev retsforfulgt, blev deres hjælpere også dømt. Artikel 6 i Nürnbergdomstolens charter sagde, at de medskyldige skulle dømmes og straffes. Men i dette tilfælde kom tilhængerne af Bandera og Shukhevych med deres sorte-og-røde, pronazistiske flag, og deres svastikaer – enten ligefrem det nazistiske hagekors, eller Wolfsangel, et andet nazi-symbol – og med portrætter af Bandera, Konovaletes og Shukhevych, der også var agenter for Abwehr; og med slogans, som opfordrede til at »gi' Moskali'erne kniven«, hvilket er en nedsættende, ukrainsk term for russere, og »hæng kommunisterne«. Det var sloganet for dem, der marcherede på Maidan. Disse symboler kunne ses, ikke blot i Kiev, men både før og efter kuppet bredte de sig i hele Ukraine. Og de vestlige lande bemærkede dem ikke.

Fra den 23. februar til den 5. marts 2013 blev det muligt for vores delegation af ledende repræsentanter for nogle ukrainske venstreparter at turnere i Europa, hvor de besøgte Frankrig,

Tyskland og Italien. Dette blev arrangeret af vore kolleger fra LaRouche-bevægelsen. Jeg er meget taknemmelig over, at de gav os mulighed for at holde dusinvis af møder, pressekonferencer og interviews. Takket være medlemmer af Europaparlamentet fra det italienske Liga Nord blev det muligt for mig at afholde en pressekonference den 26. februar i Europaparlamentet. Allerede på dette tidspunkt forklarede vi, hvad det var, der skete i Ukraine. Allerede dengang advarede vi om truslen om borgerkrig og opløsning af landet, der kunne føre til Tredje Verdenskrig. Og jeg opfordrede dengang Berlin, Moskva og Paris til at forene deres indsats: især disse tre centre – Berlin Moskva og Paris – til at forene deres indsats og forhindre nazisterne i at overtage Ukraine. At hjælpe med at forbyde alle neonazistiske partier og bevægelser i Ukraine.

Hvis det var sket på dette tidspunkt, ville de efterfølgende rædsler i Ukraine ikke være sket: hvor dusinvis af mennesker brændte ihjel levende i Fagforeningsbygningen i Odessa den 2. maj, 2014. Da man åbnede ild mod en fredelig demonstration i Mariupol den 9. maj. Da Krim, efter at set dette nazistiske kup, forlod Ukraine. Da Donbass rejste sig til modstand, og hvor blodet stadig flyder. Endnu i dag. Der er 50.000 døde, hundreder tusinder af invaliderede, og to millioner flygtninge, inklusive dem, der har forladt landet af politiske grunde. Det er ikke en lille pris, man har betalt for dette forfatningsstridige, neonazistiske kup i Ukraine!

Dette er en tragedie for hele nationen; det er ikke kun Donbass, der lider. Ukraine som helhed er blevet tappet for sin styrke. I 2014 faldt Ukraines BNP med 7 %. Industriproduktionen faldt med 10,7 %. Alene i januar 2015 faldt industriproduktionen med yderligere 21 %. Den nationale valuta er blevet devalueret med to tredjedele. I dag er Ukraines reserver af guld og fremmedvaluta kun US\$ 5,5 mia. For et år siden var de US\$ 24 mia. Der er ikke engang nok til at dække tre måneders import, hvilket er standardmindsteniveauet. For Ukraine er det US\$ 9 mia., men landet har

ikke reserverne til at dække det.

I mellemtiden tigger Ukraine om den seneste almisse fra IMF. Den 11. marts besluttede de at udlåne US\$ 17,5 mia. Men ikke det hele på en gang, snarere hen over tre år. I 2015 kommer der US\$ 5 mia., som allerede var opbrugt den 13. marts, og yderligere US\$ 5 mia. ved årets slutning. I alt US\$ 10 mia. Men i 2015 har Ukraine betalinger til udenlandsgæld på US\$ 11 mia.! Så lånet fra IMF dækker ikke engang afbetalingerne på gælden.

Og hvad er så lånebetingelserne? De er absolut monstrøse! Ukraine gik ud af året 2014 med den største nedgang i sin naturlige befolkning i verden. Vi har verdens næst værste dødsrate. Men for den naturlige befolkningstilvækst, der defineres som forskellen mellem dødsraten og fødselsraten, har vi den værste nedgangsrate i verden. Og det var for sidste år. Hvad vil der ske i år, under IMF's drakoniske betingelser? Tænk over det: for at opnå disse elendige milliarder af dollars gik Jatsenjuk-regeringen, det ukrainske parlament og Ukraines præsident med til en pludselig, brutal stigning i forbrugsafgifterne. Prisen for naturgas vil stige med 3,3 gange. Elektricitet vil blive 3,5 gange så dyrt. Varme – 72 % i år. Varmt vand – 55 %. Koldt vand – 15 %. Hvordan skal folk betale det? Jeg vil gerne have, at I forstår, hvad mindsteeksistensniveauet for indkomst i Ukraine er, for lønninger og pensioner, fastsat ved lov. Disse niveauer blev fastsat i december 2013 for 2014-statsbudgettet, der forudsatte, at de ville blive indeksreguleret for inflation. Men det gjorde den nye regering ikke, de indeksregulerede ikke betalingerne, selv om inflationen i 2014 var 24,9 %, den højeste inflationsrate i verden. Mindsteeksistensniveauet for indkomst, fastsat for Ukraine i december 2013 og stadig i kraft, modsvarede, på det tidspunkt, \$ 152 pr. måned for en person. Men med devalueringen af den nationale valuta med to tredjedele siden da, modsvarer mindsteeksistens-indkomsten nu \$ 49 pr. måned. Mindstelønnen er \$ 51. Mindstepensionen er \$

40. Det er, hvad statsbudgettet giver en pensionist pr. måned
-\$ 40.

Den gennemsnitlige, månedlige pension i Ukraine modsvarer \$ 60. Hertil kommer, at det er en del af IMF-pakken, at pensioner skal pålægges en skat for at finansiere forsvarsudgifterne.

Den tid, som en person skal have arbejdet inden for tungt, fysisk arbejde, for at være kvalificeret til at få pension, er blevet sat op med 5 år. Ancienniteten for professionelle, før de kan modtage pension, er sat op. Det er et stort anslag mod vore pensionister! Jeg erkender, hvilken byrde de er for IMF. Vi har 14 millioner pensionister, en tredjedel af befolkningen. IMF ser frem til, at Ukraines pensionister dør, så hurtigt som muligt. Og ikke kun pensionisterne! Også arbejdende mennesker. Se på lønningerne. Den gennemsnitlige timeløn i Ukraine i dag er 0,2 euro, dvs. tyve eurocents i timen. Den gennemsnitlige timeløn i EU er 23 euro. Kan man overhovedet kalde det en løn? Det er derfor, vort folk bliver syge og dør.

Fødevarerpriserne stiger så meget, at folk ikke kan spise ordentligt. Og oveni alt dette kommer så de planlagte stigninger i forbrugsafgifterne. IMF kræver nedskæringer i omkostningerne til uddannelse. Antallet af højere læreanstalter i Ukraine er blevet skåret ned med 60 %. Antallet af skoler bliver skåret ned med 5 %.

IMF krævede stop for subsidier til den agro-industrielle sektor. Hvordan skal landmændene overleve? Hvordan skal de så afgrøderne? Beregningen går ud på, at de vil blive tvunget til at sælge deres jord. Landbrugsministeriet har sat tre fjerdedele af landbrugsejendommene i Ukraine til salg under privatisering. De vil blive opkøbt af DuPont, Monsanto og deslige, billigt, så de kan dyrke deres genetisk modificerede afgrøder her, og oversvømme Europa og verden med dem.

Dette er, hvad man gør mod Ukraine: krig, død, sult og fattigdom. Hvad vil Europa få ud af det? Hvad står Europa til at vinde? Forstår europæerne virkelig ikke, at krigens flammer nu vil blusse endnu mere op, og at den tilsyneladende lokale krig i Ukraine så vil føre til en verdenskrig – til en konflikt med Rusland? Hvorfor vil man gøre dette?

Jeg håber inderligt, at fredelige initiativer vil sejre. Jeg håber inderligt, at dette mareridt i Ukraine kan standses, og at Ukraine vil få mulighed for at bruge sit enorme potentiale, sine intellektuelle, industrielle og videnskabelige kapaciteter. De findes stadig væk. Menneskene er stadig i live. Jeg håber, at Ukraine kan vende sig mod opbygning af ting, og, sammen med Rusland, og Europa, og Kina, bygge nye landbroer, og den Nye Silkevej, og programmet for at udvikle Månen, og så videre.

Det er, hvad jeg ønsker for mit land, og for hele menneskeheden.

Sluttelig vil jeg gerne sige noget – for jeg er ikke fysisk til stede i Australien, men der er en person der, der ligner mig meget, og som derfor er blevet kaldt min søster: [medlem af CEC's Eksekutive Komite] Gabrielle Peut. Jeg vil gerne sige dette til hende:

'Min kære Gabby, jeg er glad for at tale til dig. Jeg tror, vi vil mødes mange flere gange i fremtiden.'

Det tror jeg på.«

Grækenland går foran hele Europa: Putin og Tsipras bringer russisk-græske relationer til nye højder i Moskva-møde – BRIKS!

8. april 2015 – Grækenland og Rusland har indgået aftale om at bringe de politiske og økonomiske relationer til et nyt niveau i kølvandet på bilaterale møder i Moskva mellem den besøgende græske premierminister Alexis Tsipras og den russiske præsident Vladimir Putin. Drøftelserne var centreret omkring økonomisk samarbejde, især inden for energi- og infrastrukturområdet. Den varme atmosfære og drøftelserne om samarbejde på alle niveauer står i skarp kontrast til EU's anti-russiske politik og markerer endnu et skridt i Grækenlands proces frem mod *de facto* at blive integreret i BRIKS-systemet.

Tre aftaler blev underskrevet, af hvilke den ene drejer sig om samarbejde mellem Grækenland og Rusland i 2015, inklusive handel og finansiering. Den anden aftale er en erklæring, der mindes 70-året for afslutningen af Anden Verdenskrig, og en tredje aftale var et memorandum, der erklærer 2016 for »Året for Grækenland og Rusland, og Året for Rusland og Grækenland«, med forskellige kulturelle begivenheder og initiativer om samarbejde.

Under pressekonferencen adresserede begge ledere krisen i Europa, forårsaget af situationen i Ukraine. Tsipras opfordrede indtrængende til et stop for sanktionerne mod Rusland og sagde: »For at komme ud af denne dybe krise må vi

lægge denne ondskabsfulde cyklus med sanktioner bag os.«

Som modargument til de vestlige propagandaløgne om, at den russiske præsident bruger Grækenland imod EU, sagde Putin: »Om mytologi og trojanske heste osv.: Spørgsmålet ville være relevant, hvis det var mig, der gik til Athen«, svarede Putin en reporter, der spurgte til EU's frygt. »Vi tvinger ikke nogen til at gøre noget som helst. Vi vil ikke bruge noget som helst inden for EU til at løse, på en fragmenteret måde, spørgsmålet om at forbedre relationerne med den europæiske blok som helhed«, fortsatte Putin.

Af årsager, som han indikerede i sin erklæring, meddelte Putin, at han ikke ville gøre Grækenland til en undtagelse i Ruslands embargo mod fødevareimport fra EU og sagde, at sanktioner ikke kan løftes for blot et enkelt land.

Desuden sagde Putin, at den græske side ikke tilnærmede sig Rusland for finansiel hjælp.

Energi var et hovedemne i drøftelserne, især den foreslåede Turkish Stream-gasledning fra Rusland til Tyrkiet og herfra videre til Øst- og Centraleuropa. »Vi har naturligvis drøftet udsigterne til en virkeliggørelse af det store infrastrukturprojekt, som vi kalder Turkish Stream – et hovedprojekt for transport af russisk gas til Balkan, muligvis til Italien, og til landene i Centraleuropa«, sagde Putin under pressekonferencen.

»Denne nye rute vil opfylde europæernes behov for brændsel og vil give Grækenland mulighed for at blive et af hovedcentrene for distribution af energi, og kunne være med til at tiltrække betydelige investeringer i den græske økonomi«, sagde Putin og tilføjede, at Grækenland årligt kunne tjene hundreder af millioner euro fra gastransit.

Tsipras på sin side sagde, at Athen er interesseret i at tiltrække investeringer i konstruktion af gasledningerne på sit territorium, til håndteringen af gassen, der kommer gennem

Turkish Stream.

Tsipras blev ledsaget af den græske energiminister, Panagiotis Lafazanis, der var i Moskva for mindre end to uger siden, og desuden af sin udenrigsminister, Nikos Kotzias.

Kotzias fløj direkte til Moskva fra et møde i Budapest mellem udenrigsministrene i Ungarn, Serbien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (F.Y.R.O.M.), hvor de underskrev en politisk hensigtserklæring til støtte for Turkish Stream-gasledningen. Man aftalte at holde fremtidige møder for at drøfte detaljerne i foretagendet. Det næste ministermøde forventes at blive i juli måned, men bilaterale forhandlinger vil begynde tidligere. (Det bør bemærkes, at fire ud af fem lande, der deltog i Budapest-mødet, nemlig Ungarn, Grækenland, Serbien og F.Y.R.O.M., er en del af »Kina-Europa Land-og-Hav Ekspreslinjen«. Dette projekt er sponsoreret af Kina for at udvikle en transportkorridor fra den græske havn i Piræus, og ind i Centraleuropa, gennem disse fire lande.)

Den 9. april er endnu en fuldt besat dag for Tsipras, hvor han skal holde møder med formanden for Statsdumaen, Sergei Naryshkin, den russiske premierminister Dmitry Medvedev og Patriark Kirill for Moskva og hele Rusland.

Foto: Kort over den planlagte rute for den nye, Turkish Stream-gasledning gennem Tyrkiet og videre til Grækenland. Putin meddelte i dec. 2014, at Rusland havde stoppet alle planer om South Stream-gasledningen, også vist på kortet, pga. af blokering fra Bulgarien/EU.

Leder 9. april: Stop 3. Verdenskrig: Obamas handlinger driver verden til randen af generel krig

Præcis, som Lyndon LaRouche advarede om i webcastet 3. april, så fører præsident Obama en politik, der er gunstigt stemt over for saudierne og udbruddet af en storkrig, med begyndelse i Den persiske Golf. Obamaregeringen optrapper våbenleverancer til Saudi Arabien for at støtte bombekampagnen imod Yemen. Amerikanske militærrådgivere er i færd med at udarbejde et »fusionscenter« i Riyadh, hvor de planlægger optrapningen af den saudiske intervention i noget, der faktisk er en intern uoverensstemmelse i Yemen. Saudierne hævder, at de udkæmper en surrogatkrig imod Iran i Yemen og lyver om, at houthierne simpelt hen er iranske stedfortrædere. Dette er et komplet svindelnummer, men det saudiske svindelnummer tilsigter at udløse en storkrig.

LaRouche advarede om, at, med **P5+1-aftalen med et Iran**, der er på vej frem, må saudierne holdes i skak og få besked om at blande sig udenom. Enhver tolerance over for saudisk geskæftighed vil føre til en krig, der eskaleres og ikke kan standses. Ved at give militær, logistisk og efterretningsmæssig støtte til de igangværende saudiske operationer gør Obama præcis det, som LaRouche advarede om, at han ville gøre. Dette er opskriften på global krig.

Det, som Obama i stedet skulle tvinges til at gøre, er at frigive de **28 [hemmeligstempled] sider fra den oprindelige fælles Kongresundersøgelse af 11. september.**

Verden skal vide, hvad saudierne og deres britiske, royale partnere i virkeligheden er. Uden den **anglo-saudiske alliance** ville der ikke være noget al-Qaeda, ingen Islamisk Stat og stort set ingen terrorisme. De udførte 11. september-angrebene for at hjælpe Bush og Cheney med at etablere et diktatur i USA.

Denne Obamas skamfulde opførsel, hvor han støtter saudierne militært, og hvor han dækker over saudierne ved at lægge låg over de 28 sider, er endnu et bevis på, at han er uskikket som præsident, og aldrig nogen sinde har været skikket til det. Han er mere eller mindre lige så dårlig, som hele Bush-familien tilsammen.

Obamas største forbrydelse er hans opførsel over for Rusland, en opførsel, der også har bragt verden til randen af krig – en potentiel atomkrig. Gennem Victoria Nuland og andre fører Obama krig mod Rusland og **støtter åbenlyst neonazister i Ukraine.**

Angrebene på den russiske præsident Vladimir Putin drejer sig ikke bare om Rusland. Det drejer sig om det voksende, russisk-kinesiske, globale partnerskab, et partnerskab, der, sammen med Indien, repræsenterer kernen i **BRIKS-bevægelsen for et nyt, globalt paradigme.**

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var i Moskva tirsdag, 7. april, for at mødes med både udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Putin for at forberede præsident Xi Jinpings besøg den 8. maj, i anledning af højtideligholdelsen af 70-året for sejren i Anden Verdenskrig. Putin og Wang Yi bemærkede, at alene i løbet af de seneste to år har Rusland og Kina underskrevet 107 fælles aftaler, der hovedsageligt involverede internationale infrastruktur-projekter. Præsident Putin gjorde det klart, at Rusland agter fuldt ud at støtte Kinas Nye Silkevejs-initiativ.

Se LPAC-video: »Storm over Asia«

Onsdag mødtes præsident Putin også med den græske premierminister Tsipras, hvor han gjorde det klart, at **Grækenland er velkommen som partner i BRIKS-initiativerne.** (fremhævelse ved red.) Grækenland vil spille en central rolle i Turkey Stream, den nye gasledning ind i det sydlige Europa.

Idet han bemærkede de positive fremskridt i Putin-Tsipras-mødet, zoomede Lyndon LaRouche ind på Tyskland og bemærkede, at det er af afgørende betydning at se, hvordan Tyskland nu vil reagere over for Grækenland. Tyskland har på skamfuld vis indgået et aftalt spil med briterne og andre om at fremføre svigagtige anklager imod Grækenland. Mange inden for det tyske finansielle samfund er udmærket klar over, at Trojkaen og EU, med betydelig tysk medvirken, har begået et svindelnummer imod Grækenland. Den græske befolkning har gjort oprør imod denne svindel og stemt den aktuelle regering til magten for at befri Grækenland for denne svindel. LaRouche krævede, at Tyskland standser denne svindel og rent faktisk lancerer en fuld undersøgelse af, hvordan svindelen/udplyndringen af Grækenland blev udført. Bare fordi regnskabet udviser gæld, betyder det ikke, at denne gæld er legitim. I Grækenlands tilfælde var det et totalt svindelnummer.

I sin ugentlige dialog mandag, **6. april, med LPAC's Komite for Politisk Strategi**, fremlagde LaRouche en standard for et levedygtigt præsidentskab. Han identificerede Martin O'Malley som den eneste kandidat, der hidtil er fremkommet, som viser kvalifikationer til at bestride jobbet. Obama har tydeligvis, lige fra begyndelsen, aldrig været kvalificeret og burde aldrig have haft mulighed for at komme ind i Det Hvide Hus, undtagen på turistpas. Det, der nu er en presserende nødvendighed, er, at der nedsættes et team af erfarne og kvalificerede folk, der kan etablere et præsidentskab, et præsidentskabsteam, der rent faktisk kan adressere de aktuelle, overhængende kriser.

Et sådant team kan samles omkring O'Malley. Det må gøres, for uden en sådan omgående indsats er USA dømt til undergang. Alene ferskvandskrisen i de vestlige stater vil, hvis der ikke gribes ind nu med handling, gøre det af med USA. Hvis det ikke lykkes at **løse ferskvandskrisen** i Californien, vil der komme massehungersnød i USA i takt med, at fødevareforsyningen bryder sammen. Galninge som [Californiens] guvernør Jerry Brown ('LaRouche: Hvis det er 'brunt', så skyl det ud!') promoverer rationering af vand og anden »grøn« galskab. Obama er endnu værre. Han har ignoreret ferskvandskrisen i Californien i hele sin syv år lange embedsperiode og planlægger nu et topmøde fra Det Hvide Hus om klimaforandring og sundhed – et komplet svindelnummer.

Forslag til fordybelse:

EIR-Efterretningsteam: Hvem står bag planerne om en opsplitning af Rusland?

Hele Norden går med i AIIB og den Nye Silkevej

I sidste uge besluttede alle regeringerne i Norden at gå med i den potentielt største jobsatsning nogensinde – Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevej. Den betydning, som denne beslutning har for, at landene nu kan nå deres mål for beskæftigelse og økonomisk udvikling, kan ikke overvurderes. Hvis regeringerne følger op på deres ansøgninger og bruger de muligheder, der åbnes op for gennem AIIB, så kan Nordens eksport af maskiner, andre varer og tjenesteydelser

blive den motor, som sætter gang i økonomien, både i samarbejdslandene og på hjemmefronten – en Win-Win-kombination.

Følgende er en rapport fra Schiller Instituttets svenske søsterorganisation, LaRouche-bevægelsen i Sverige (EAP).

Vi har tilføjet vigtige links til vore danske artikler/brochurer, så man kan informere sig om Verdenslandbroen, BRIKS og AIIB.

Vi anbefaler desuden, at du kommer til Politisk Orientering på lørdag, 11. april, se opslag her på siden.

I sidste uge besluttede alle regeringerne i Norden at gå med i den potentielt største jobsatsning nogensinde – Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevej. Den betydning, som denne beslutning har for, at landene nu kan nå deres mål for beskæftigelse og økonomisk udvikling, kan ikke overvurderes. Hvis regeringerne følger op på deres ansøgninger og bruger de muligheder, der åbnes op for gennem AIIB, så kan Nordens eksport af maskiner, andre varer og tjenesteydelser blive den motor, som sætter gang i økonomien, både i samarbejdslandene og på hjemmefronten – en Win-Win-kombination. Det er derfor af største vigtighed, at kendskabet til AIIB og Kinas hensigter med AIIB bliver udbredt så hurtigt som muligt. Informer dig derfor, og se nedenstående links.

Sverige, Finland, Norge og Island besluttede sig, kort tid efter Danmark, til at ansøge om medlemskab i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) som grundlæggende medlemmer. Der var tale om, at isen blev brudt i sidste

øjeblik, eftersom hele den vestlige verden i over et år havde stillet sig afvisende over for AIIB, som Kina og 20 andre asiatiske lande initierede. Det store omsving skete først den 17. marts i år, blot to uger inden sidste ansøgningsdag for lande, der ønskede at blive grundlæggende medlemmer i AIIB, da Storbritannien brød isen i Vesten og ansøgte, tæt fulgt af Frankrig, Tyskland, Italien, Schweiz og Luxembourg. Dernæst gik så Østrig, Sydkorea og Australien med, på trods af USA's fortsatte pres mod dem om at holde sig væk. I Norden brød Danmark isen den 27. marts, Sverige og Finland fulgte efter den 30. marts og den 31. marts, den sidste dag for ansøgning om at blive grundlæggende medlem, besluttede Norge og Island at indsende deres ansøgning. De enorme projekter, som vil blive startet op med AIIB, og de enorme summer, blev helt enkelt for store til, at disse vestlige lande kunne holde sig væk. Nu står USA med sin vasal Japan alene i sit forsøg på fortsat at dominere det globale finanssystem på sine vilkår.

AIIB blev foreslået af Kinas præsident Xi Jinping i oktober 2013 for at finansiere opbygningen af den Nye Silkevej gennem Asien til Europa, som indgår i Kinas store strategi »Et Bælte, en Vej«. Samtidigt lanceredes også »det 21. århundredes Maritime Silkevej« over havet syd om Asien. AIIB drejer sig derfor om al slags infrastruktur for udviklingen af disse transportkorridorer og de omkringliggende områder. AIIB vil i begyndelsen få 100 milliarder dollar i grundkapital, hvoraf Kina tegner sig for 50 milliarder dollar. En beregning viser, at med en sådan grundkapital kan man udlåne 1.300 milliarder. Det rækker et pænt stykke hen ad vejen til det beregnede direkte investeringsbehov for infrastruktur og opbygning af civilisation omkring den Nye Silkevej på 10.000 milliarder dollar. AIIB vil kun komme til at finansiere halvdelen af hvert projekt, man engagerer sig i, så derfor kan man regne med, at projekterne bliver endnu større. Den anden halvdel vil blive finansieret af andre finansinstitutioner, som BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghaiorganisationens infrastrukturfond og Asean-fonden, men også gamle, betydeligt mindre institutioner

som Verdensbanken, Asiatisk Udviklingsbank, IMF og andre fonde på det almindelige kapitalmarked.

AIIB vil således ikke satse på nogle virtuelle investeringer, men vil derimod flytte tonsvis af bjergmateriale, jord, stål og cement, for at der skal blive veje, jernbaner, vand, energi, byer og telekommunikation i et bælte, der skal knytte Asiens forskellige dele sammen med hinanden, og med Europa, Afrika og Amerika. Det drejer sig om at sætte hundreder af millioner mennesker i produktiv beskæftigelse og bygge fattigdommen væk så hurtigt, der kan lade sig gøre. Isen er brudt for de lande i den Tredje Verden, der længe har kæmpet imod den nuværende, uretfærdige verdensorden.

Kina ser det som virkeliggørelsen af det, som landet har kæmpet for siden verdenskrigens sejr over fascismen og FN's grundlæggelse for 70 år siden, og den Alliancefri Bevægelses Bandung-konference for 60 år siden, som præsident Xi Jinping sagde på det store Boao-forum for Asien den 28. marts i år. Titlen på hans tale var 'Towards a Community of Common Destiny and a New Future for Asia' (Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien), og her beskrev han igen Kinas udgangspunkt for sin politik i dag. Præsident Xi sagde:

»Den kinesiske nation elsker fred og har, fra gammel tid, højagtet sådanne filosofier som »harmoni er det mest værdifulde«, »fred og harmoni bør herske« og »alle mennesker under himmelen er brødre«. Kina har lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede i moderne tid, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande eller folkeslag den samme tragedie ...

I 2013 fremlagde jeg, under mit besøg i Kasakhstan og Indonesien, initiativet for opbygningen af et økonomisk Silkevejsbælte og det 21. århundredes Maritime Silkevej. Initiativet med »Bæltet og Vejen«, der imødekommer Kinas udviklingsmæssige behov og de udviklingsmæssige behov hos

landene langs ruterne og i regionen som helhed, vil tjene de relevante parter fælles interesser og besvare vor tids krav om regionalt og globalt samarbejde.

Det vil blive et veritabelt kor, der omfatter alle lande langs ruterne, ikke en enegang kun for Kina.

Både »Bæltet og Vejen« og AIIB er åbne initiativer. Vi indbyder alle lande langs ruten og i Asien, såvel som også alle vore venner og partnere i hele verden, til at tage aktivt del i disse bestræbelser.«

Præsident Xi Jinpings tale om harmoni og samarbejde viser, hvordan Kinas gamle visdomslærer, Konfucius' idéer gennemsyrrer den nuværende, kinesiske politik og AIIB. Xi citerede Mencius, den store filosof i det gamle Kina, der sagde, »Ting fødtes til at være forskellige«. Xi fortsatte:

»Civilisationer er blot unikke, og ingen er den anden overlegen. Der må være mere udveksling og dialog mellem civilisationer og udviklingsmodeller, så hver af dem kan trække på den andens styrke, og alle kan trives og få fremgang gennem gensidig læring og fælles udvikling.«

Ved hjælp af denne visdomslære, der ligger dybt indlejret i den kinesiske kultur, mobiliserer Kina nu den næste fase af økonomisk udvikling, der skal være drevet af innovation. Det indebærer, at Kina samler, og satser stort på at lægge sig i frontlinjen for, verdens videnskaber med de mest avancerede, økonomisk-tekniske projekter, som verden nogen sinde har set. Det hidtil mest storslåede er det kinesiske rumprogram, der indebærer anlæggelsen af baser og udvindingsanlæg på Månen for at udvinde helium-3, der skal bruges på Jorden til den langt mere effektive fusionskraft. Med dette program er, som Lyndon LaRouche siger, menneskeheden definitivt på vej til at begynde at leve op til Johannes Keplers udfordring med at placere sig i relation til hele Solsystemet.

Kinas økonomiske politik er, ligesom alle BRIKS-landenes,

orienteret mod det, der behøves i fremtiden. Dette er den nye måde at tænke på inden for den nye, økonomiske politik, de er i færd med at skabe, i LaRouches ånd. Med sin satsning på universel videnskab er BRIKS-landene, med Kina i spidsen, i færd med at skabe en form for samarbejde mellem civilisationer, hvor tænkningen, kundskabsudbyttet og det sande menneskelige sættes i fokus.

I 25 år har LaRouche-bevægelsen i Sverige (EAP) og internationalt kæmpet for, at Sverige, Norden og hele verden satser på strategien for udvikling af den Nye Silkevej. I 40 år har Lyndon og Helga LaRouche samarbejdet med den Tredje Verden for denne politik, som nu omfattes af BRIKS-landene, og dermed en tredjedel af verdens befolkning. Gennem Sveriges ansøgning om medlemskab i AIIB har man *de facto* meldt sin interesse for den Nye Silkevejs storslåede, økonomiske udviklingspolitik. Det er uvist, om den svenske regering kender til dette, selv om det tydeligt fremgår af den AIIB-rapport, som er skrevet af myndigheden Tillväxtanalys under Näringsdepartementet.

Det er et stort skridt, at en række vestlige lande har set sig nødsaget til at orientere sig mod den Nye Silkevejsstrategi og mod de lande, som er kernen i BRIKS, et skridt, der er så stort, at de fleste i de vestlige lande, som er gået med, endnu ikke ved, hvad det er, de er gået med i. Det går direkte imod de vesterlandske ny-kolonialistiske magtstrukturer, som hidtil ensidigt har dikteret det globale finanssystems betingelser. Hvis politikken gennemføres, kan det blive det definitive skridt bort fra den vestlige verdens krigspolitik, monetarisme, arbejdsløshed og nedskæringer.

Sverige og mange vestlige lande har dog signaleret, at de tænker tage deres syge virusser med ind i AIIB, for at den gamle, vestligt dominerede, økonomiske politik skal styre selv denne nye institution. Der vil blive en fortsat, stor strid om dette, og det er derfor nødvendigt at vide, hvorfor Kina tog initiativ til AIIB.

Se også:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#), med en udførlig gennemgang af de vigtigste storprojekter.

Trailer: [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)

Nyhedsorientering februar 2015: [»Byg Verdenslandbroen for Verdensfred«](#)

Brochure: [»HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS: En ny, international orden for menneskeheden«](#)

EIR: [»BRIKS er det eneste alternativ til truslen om Tredje Verdenskrig«](#)

EIR: [»Mens europæerne tilslutter sig AIIB: Kina spørger Washington: Hvad venter I på?«](#)

Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum: [»Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien«](#)

[LaRouchePAC, World Land Bridge, med interaktivt kort](#)

Leder 7. april 2015: Jordklodens fulde potentiale for ferskvand er ved at blive opdaget

Magasinet *EIR* vil 15. april udgive en helt nummer, dedikeret et gennembrud i forståelse og genvinding af jordklodens virkelige vandforsyning, som denne skabes af sol-, galakse- og biosfæreaktivitet. »Lad ikke Californien blive 'Brown'[1]: Vandet er der, udvikl det«, lyder titlen, og gennembruddet – som udtrykkes i rapporten den 27. marts af Ben Deniston fra LaRouchePAC Videnskabsteam – diskvalificerer pessimisme og anti-humane, tvungne nedskæringer i vandforbruget, konfronteret med tørken i de vestlige stater [i USA]. I stedet kræver den en mobilisering af videnskab og atomteknologi for at udvikle de virkelige forsyninger af vandtilførsel, og bruge dem. Denistons rapport lyder »Memo for den næste præsident: Nye perspektiver for ferskvandkrisen i det vestlige USA.«

Det blev uddybet i [webcastet »Nyt paradigme for menneskeheden«](#) den 1. april.

Dette giver os allerede ammunitionen til at mobilisere progressive aktivister og eksperter over alt i USA til en kampagne for at udvikle vandforsyningerne – afsaltning af havvand med atomkraft, atmosfærisk ionisering og vejrmødicering; vandstyringsprojekter på kontinental skala – og redde Californien og de vestlige stater.

EIR's grundlæggende redaktør, Lyndon LaRouche, bemærkede imidlertid i dag, at den nye *EIR*-specialrapport kan skabe et internationalt skift i principperne for vandforbrug – et skift, som især i Kina vil blive forstået og påskønnet. Kina har været førende inden for teknologi for vandstyring,

udvikling af fissions- og fusionskraft, og videnskab om Solsystemet. Det har flyttet mere vand til produktive formål i løbet af to årtier, end USA gjorde i det 20. århundrede. Kinas Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) er blevet accepteret af 55 lande som den førende, internationale udviklingsbank for infrastruktur; hvis USA gik med nu [i AIIB], kunne nye, store projekter for vandinfrastruktur skabes, inklusive i Nordamerikas vestlige stater, hvor ørkendannelse er i tiltagende.

»Potentialiet for vandforsyning på planeten Jord er blevet revideret, i opadgående retning, gennem det, som Ben Deniston har gjort med sit arbejde«, sagde LaRouche i dag. »Og det betyder, at hele ferskvandspolitikken for USA som nation er et spørgsmål, hvor alt, hvad man fortæller os fra officielt hold, er et eneste, stort bedrag ...

Det er nu vist, at Kepler-systemet har potentiale for vandforsyning til menneskeheden på Jorden, som aldrig tidligere rigtigt er blevet fastslået som reelle forslag. For at virkeliggøre dette større potentiale må vi nu i gang med at arbejde for at forstå implikationerne af det, Ben har gjort, og omsætte det til praksis.«

Dette kræver virkelig som en forudsætning, »den næste præsident«, og det kræves nu: Barack Obama forsøgte uden held at ødelægge AIIB, forsøger at provokere Rusland og Kina ind i krigskonfrontationer og har ikke foretaget sig andet end ivrigt at tilslutte sig Wall Street, siden krakket i 2008. Han må smides ud. Blandt dem, der befinder sig ude i marken, har kun guvernør Martin O'Malley indtil videre vist kvalifikationer og forpligtelsen til at bekæmpe Wall Street og genindføre Glass/Steagall.

Og en hvilken som helst kvalificeret kandidat vil, hvis han bliver præsident, få brug for et præsidentskab. Denne mobilisering har til formål at skabe et sådant præsidentskab. Det, der er nødvendigt som en betingelse, er skabelsen af et

præsidentskab, ikke en »præsident, med sit følge«. Eftersom vi ganske bestemt ikke har en præsident, og for tiden ingen præsidentkandidat, der er kvalificeret til at imødegå de udfordringer, som denne krise stiller, må det være vores hensigt at sørge for, at der skabes et præsidentskab omkring en kandidat.

I denne forbindelse er O'Malley den eneste, vi har kendskab til, der er i besiddelse af kvalifikationer, der kan stå i spidsen for et nyt præsidentskab – ikke et politisk parti, men et præsidentskab, der adresserer spørgsmålene i forbindelse med en global krise i forsyning af ferskvand.

Dette må gøres sammen med Kina. Den idé, vi hidtil har haft om nationale regeringer i verden, må reformeres, for nu er Kina langt bedre kvalificeret end regeringerne i USA eller Europa til at håndtere spørgsmålene i denne krise.

Vi må derfor, med dette samarbejde for øje, skabe præsidentskabet under den Amerikanske Forfatnings betingelser for at håndtere truslen fra ferskvandskrisen, der i modsat fald ville føre til frygtelige ødelæggelser, både i USA og internationalt.

Løsningen eksisterer. Vi er kvalificeret til at opfylde den. Vores mission er at skabe et præsidentskab omkring denne løsning.

[1] Californiens guvernør Jerry Brown, hvis fantasi og problemløsningsforslag ikke rækker længere end til forslag om at 'spare på vandet', eksempelvis ved, at man begynder at tage brusebad sammen! (-red.)

Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum: Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi sikre, at alle lande respekterer hinanden og behandler hinanden som ligeværdige. Lande kan have forskellig størrelse, styrke eller udviklingsniveau, men de er alle ligeværdige medlemmer af det internationale samfund, med ligeværdige rettigheder med hensyn til at deltage i regionale og internationale anliggender. Vi bør i fællesskab drøfte spørgsmål, der angår os alle, og sammen søge en løsning. At være et stort land betyder at bære et større ansvar for regional, og global, fred og udvikling, i modsætning til at søge et større monopol over regionale og globale anliggender.

29. marts 2015 – Følgende er uddrag af den hovedtale, som den kinesiske præsident Xi Jinping holdt den 28. marts på den årlige konference, Boao Forum for Asien. Hele talen kan læses på

http://news.xinhuanet.com/english/2015-03/29/c_134106145.htm.

»Der er visse historiske anledninger, der er tilbøjelige til at minde folk om, hvad der skete i fortiden og få folk til at reflektere over dem. I år markerer 70-året for afslutningen af den Anti-fascistiske Verdenskrig, sejren for det kinesiske folks Modstandskrig mod japansk aggression, samt grundlæggelsen af De forende Nationer, FN. I år er også det 60. jubilæumsår for Bandung-konferencen, og i år vil fuldstændiggørelsen af ASEAN-fællesskabet finde sted. Som sådan er det et vigtigt år at mindes, så vel som også et

afgørende tidspunkt til at reflektere over fortiden og se fremad mod fremtiden.

I løbet af de forgangne 70 år har verden som aldrig før gennemlevet dybtgående forandringer, som har ændret menneskehedens skæbne. Nu, hvor den globale kolonialismes og den kolde krigs dage for længst er forbi, er lande i stigende grad indbyrdes forbundet og afhængige. Fred, udvikling og win-win-samarbejde er blevet den herskende trend i vor tid.

Vi har kun den samme planet, og lande deler den samme verden. For at have det godt, kan Asien og verden ikke undvære hinanden. Konfronteret med de hastigt skiftende, internationale og regionale landskaber, må vi se hele billedet, følge vor tids trend og i fællesskab bygge en regional orden, der er mere favorabel for Asien og verden. Vi bør, gennem bestræbelser hen imod et sådant fællesskab for Asien, fremme et fællesskab baseret på fælles interesser for hele menneskeheden. Jeg ønsker at benytte denne lejlighed til at dele med jer min tanker om denne vision.

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi sikre, at alle lande respekterer hinanden og behandler hinanden som ligeværdige. Lande kan have forskellig størrelse, styrke eller udviklingsniveau, men de er alle ligeværdige medlemmer af det internationale samfund, med ligeværdige rettigheder med hensyn til at deltage i regionale og internationale anliggender. Vi bør i fællesskab drøfte spørgsmål, der angår os alle, og sammen søge en løsning. At være et stort land betyder at bære et større ansvar for regional, og global, fred og udvikling, i modsætning til at søge et større monopol over regionale og globale anliggender.

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi søge win-win-samarbejde og fælles udvikling ... Den gamle nulsums-tankegang må vige for en ny fremgangsmåde med win-win samarbejde for alle. Andres interesser og fælles udvikling må fremmes, samtidig med, at man forfølger sine egne interesser,

og fælles udvikling må fremmes samtidig med, at man søger sin egen udvikling. Visionen om win-win-samarbejde gælder ikke kun for det økonomiske område, men også for det politiske, sikkerhedsmæssige og kulturelle område, og mange andre områder. Det gælder ikke blot for lande inden for regionen, men også for samarbejde med lande uden for regionen ...

Vi vil energisk fremme et system med regionalt, finansielt samarbejde, udforske en platform for udveksling og samarbejde mellem asiatiske finansinstitutioner, og fremme en komplementerende og koordineret udvikling mellem Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og sådanne multilaterale finansielle institutioner som Asiatisk Udviklingsbank og Verdensbanken ...

Kina foreslår, at der udarbejdes planer med hensyn til at opbygge muligheden for forbindelser i Østasien og Asien som helhed for at fremme den fulde integration af infrastruktur, politik og institutioner og en fri bevægelighed af personalestaben ...

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi forfølge en fælles, omfattende, samarbejdende og bæredygtig sikkerhed. I verden af i dag betyder sikkerhed meget mere end tidligere, og dens implikationer går langt ud over en enkelt region eller tidsramme. Alle mulige faktorer kunne have indflydelse på et lands sikkerhed. I takt med, at alle lande deler en fælles bestemmelse og i stigende grad bliver gensidigt afhængige, kan intet land have garanti for sin egen sikkerhed uden de andre landes, eller den større verdens, sikkerhed. Den kolde krigs mentalitet bør virkelig kastes bort, og nye sikkerhedskoncepter næres i takt med, at vi udforsker en vej for Asien, der garanterer sikkerhed for alle, ved alle og af alle.

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi sikre en inkluderende [politik] og gensidig læring mellem civilisationerne. Historien har i det forgangne

årtusind været vidne til, at antikke civilisationer er dukket frem og trivedes langs Den gule Flod og Yangtze-floden, floderne Indus, Ganges, Eufkrat og Tigris, såvel som i Sydøstasien, og de har hver især føjet deres egen pragt til den menneskelige civilisations fremskridt. I dag har Asien stolt bevaret sin distinkte forskelligartethed og nærer stadig alle civilisationerne, de etniske grupper og religionerne i denne store, asiatiske familie.

Mencius, den store filosof i det gamle Kina, sagde, »Ting fødtes til at være forskellige«. Civilisationer er blot unikke, og ingen er den anden overlegen. Der må være mere udveksling og dialog mellem civilisationer og udviklingsmodeller, så hver af dem kan trække på den andens styrke, og alle kan trives og få fremgang gennem gensidig læring og fælles udvikling. Lad os fremme udveksling mellem civilisationer for at bygge venskabsbroer for vore folk, fremme menneskelig udvikling og bevare fred i verden.

Kina foreslår, at der afholdes en konference for dialog mellem asiatiske civilisationer for at skabe en platform, på hvilken interaktion mellem de unge, folkegrupper, lokalsamfund og medierne kan fremmes, og for at danne et netværk af samarbejde mellem tænketanke, for således yderligere at bidrage til asiatiske folks rige, kulturelle liv og bidrage til et mere levende, regionalt samarbejde og en mere levende udvikling.

Den kinesiske økonomi er nu gået ind i en tilstand af ny normalitet. Den er i færd med at skifte gear, fra højhastigheds- til middel-til-højhastighedsvækst, fra en ekstensiv model, der lagde vægt på omfang og hastighed, til en mere intensiv model, der lægger vægt på kvalitet og effektivitet, og fra at være drevet af investering i produktionsfaktorer til at være drevet af innovation ... Det er rimeligt at sige, at den kinesiske økonomi er højst spændstig og har stort potentiale, hvilket giver os plads til at bruge en række politiske redskaber til at øve indflydelse. Når dette er sagt, vil Kina fortsat respondere til den nye trend og tage

initiativer til at forme den nye norm til vores fordel ... Vi vil tage flere initiativer til at udløse folkets kreativitet og opfindsomhed, være mere effektive med hensyn til at bevare ligeværdighed og social retfærdighed, hæve folks levestandard og sikre, at Kinas økonomiske og sociale udvikling er både solid og stabil.

Det, Kina behøver mest, er et harmonisk og stabilt nationalt miljø og et fredeligt og roligt internationalt miljø. Uroligheder eller krig er i modstrid med det kinesiske folks fundamentale interesser. Den kinesiske nation elsker fred og har, fra gammel tid, højagtet sådanne filosofier som »harmonier er det mest værdifulde«, »fred og harmoni bør herske« og »alle mennesker under himmelen er brødre«. Kina har lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede i moderne tider, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande eller folkeslag den samme tragedie ...

Nære naboer er bedre end fjerne slægtninge. Dette er en enkel sandhed, som det kinesiske folk lærte at kende i gamle tider. Det forklarer Kinas faste forpligtelse til at bygge venskab og partnerskab med sine naboer for at nære et venligt, sikkert og fremgangsrigt nabolag ...

I 2013 fremlagde jeg, under mit besøg i Kasakhstan og Indonesien, initiativet for opbygningen af et økonomisk Silkevejsbælte og det 21. århundredes Maritime Silkevej. Initiativet med »Bæltet og Vejen«, der imødekommer Kinas udviklingsmæssige behov og de udviklingsmæssige behov hos landene langs ruterne og i regionen som helhed, vil tjene de relevante parters fælles interesser og besvare vor tids krav om regionalt og globalt samarbejde.

Med promoveringen af dette initiativ vil Kina følge princippet om udstrakt konsultation, fælles bidrag og fælles gavn. Udviklingsprogrammerne vil blive åbne og inkluderende, ikke ekskluderende. Det vil blive et virkeligt kor, der omfatter alle lande langs ruterne, ikke en enegang kun for Kina.

Udviklingen af Bæltet og Vejen skal ikke erstatte eksisterende mekanismer eller initiativer for regionalt samarbejde. Tværtimod, vi vil bygge på det eksisterende grundlag for at hjælpe lande til bringe deres udviklingsstrategier ind i gensidig overenskomst og skabe en komplementerende situation ... Både »Bæltet og Vejen« og AIIB er åbne initiativer. Vi indbyder alle lande langs ruten og i Asien, såvel som også alle vore venner og partnere i hele verden, til at tage aktivt del i disse bestræbelser.

Initiativet til »Bæltet og Vejen« skal ikke opfattes som retorik. Det repræsenterer virkeligt arbejde, der kan ses og føles at bringe virkelig gavn til landene i regionen. Takket være relevante parters samlede indsats, er visionen og handleplanen for initiativet blevet udviklet. Betydeligt fremskridt er blevet gjort med etableringen af AIIB. Silkevejsfonden er blevet lanceret, og konstruktioner på flere af projekterne for infrastrukturforbindelser går fremad. Denne tidlige høst har virkelig peget fremad mod de brede udsigter, som initiativet med »Bæltet og Vejen« vil bringe.

Kære Venner,

Fredens sag og udviklingen af menneskedens sag er lige så ophøjet, som den er udfordrende. Farten, der ligger foran os, vil ikke blive sejladt i smult vande, og succes kommer måske ikke let. Uanset, hvor lang og vanskelig, rejsen måtte være, så vil de, der arbejder sammen og aldrig giver op, slutteligt sejre. Det er min overbevisning, at så længe, vi holder fast ved vore mål og gør en stor indsats, vil vi i fællesskab skabe et samfund baseret på vor fælles bestemmelse og indvarsle en ny fremtid for Asien.«

Nicolaus Cusanus' mission: BRICS og en ny, international orden for menneskeheden.

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche.

Lyder det ikke som sund fornuft? Giver det ikke mening, at alle disse lande slutter sig sammen, overvinder fattigdom, overvinder sygdom, har en fælles fremtid ... at forsvare vores menneskehed imod alle farer og definere den næste fase og epoke i menneskets evolution ...?

Download (PDF, Unknown)

Leder 3. april 2015: LaRouche advarer: Med P5+1 aftale, hvem skal holde saudierne og Bibi i tømme?

Lyndon LaRouche advarede i dag om, at, med den opnåede aftale mellem P5+1 og Iran, der skal garantere, at det iranske atomprogram er til strengt fredelige formål, er det store spørgsmål nu: Hvem skal afholde både Saudi Arabien og Israel fra at ødelægge aftalen og sprænge hele regionen i luften i en storkrig? Israel er i forvejen det eneste land i regionen med et arsenal af atomvåben, og saudiske regeringsfolk har gjort

det klart, at de er parat til at arrangere anskaffelsen af et atomvåben, med kort varsel, fra Pakistan.

»Hvis der ikke er nogen, der er parat til at holde saudierne under kontrol«, advarede LaRouche, »vil hele aftalen blive sprængt – i bogstavelig forstand. Med mindre både saudierne og israelerne sættes under strenge begrænsninger, vil dette ikke fungere.«

LaRouche advarede om, at, som et resultat af de nylige valg i Israel, »er den israelske regering i hænderne på en vild idiot, som man overhovedet ikke kan stole på«.

LaRouche tilføjede, at en yderligere betingelse for en ægte sikkerhed er fjernelsen af præsident Obama fra embedet, og nedrivningen af hele Bush-liga-apparatet.

»Med mindre man konfronterer denne kendsgerning, så kan saudierne og israelerne sørge for, at hele aftalen bliver ugyldig.«

»Man må sørge for, at BRIKS-systemet overtager hele processen, hvis der skal være noget som helst håb om et heldigt udfald og stabilitet«, understregede LaRouche. »Kerneprincippet i det nye BRIKS-paradigme er en fair chance for alle. Det kommer til at tage nogen tid«, fortsatte LaRouche, »at opnå en varig fred. Vi har brug for et årti eller to med reel produktivitet, reel udvikling. Det betyder enden på Wall Street-systemet, under hvilket befolkningen udplyndres og terroriseres.«

Under betingelserne i Den fælles, omfattende handleplan (Joint Comprehensive Plan of Action, JCPA), som blev udarbejdet i Lausanne, Schweiz, under de seneste måneders drøftelser, vil Iran i udstrakt omfang reducere sin uranberigelse og sine lagre, underkaste sig intensive IAEA-inspektioner, ombygge tungtvandsreaktoren i Arak og konvertere berigelsesfaciliteten i Fordow til en forskningsfacilitet, der ikke længere beriger uran. Til gengæld vil USA og EU suspendere sanktioner, og FN's

Sikkerhedsråds sanktioner vil blive ophævet, men under en ny resolution, der støtter JCPA og gennemtvinger nye straffe for enhver overtrædelse. Aftalens løbetid er 15 år, med enkelte bestemmelser forlænget til 25 år.

LaRouche afsluttede med at understrege de alvorlige konsekvenser af ikke at handle på hans advarsler. »Alternativet er krig – generel krig, der hurtigt vil udvikle sig til en atomar udslettelseskrig. Det er den ligefremme sandhed om den aktuelle situation. Det drejer sig ikke om Den persiske Golf eller Mellemøsten. Det drejer sig helt bestemt ikke om Iran. Det drejer sig om krig, imod Rusland og Kina.

De britiske kræfter og Wall Street-kræfterne, som arrangerer det, vi i dag ser i den saudiske og israelske galskab, er ude på at anstifte en krig i hjertet af Eurasien, en krig mod Rusland og Kina. De mener, at en sådan krig kan begrænses, så den eliminerer en stor del af befolkningen i denne region, som de har udset som målet for masse mord; men i den virkelige verden fungerer sådanne utopiske fantasier faktisk ikke. Hvis de sejrer, betyder det den form for krig, der kan udslette menneskeheden.«

For baggrundsviden, se [The London/Saudi Terror Network](#)

Vi, Schiller Instituttet, beder om, at alle tænkende borgere ikke alene **skriver under på vores appel** om, at (USA og) Europa skal gå med i BRIKS, men vi beder også om et bidrag til at finansiere vores indsats.

JERES DONATIONER KAN VENDE TIDEVANDET!

GIV ET BIDRAG TIL SCHILLER INSTITUTTET NU
Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

Temaartikel: Pave Frans i Albanien: Glem ikke jeres historie

Udvikling skal være retfærdig – drivkraften bag BRIKS.

Økonomisk udvikling af alle nationer er nøglen til fremtiden for os alle. Det understregede Paven i sin tale til den albanske præsident og til diplomater. »Nu går landet nye udfordringer, som opstår, i møde. I en verden, hvor tendensen går i retning af økonomisk og kulturel globalisering, skal man gøre sig alle anstrengelser for, at vækst og udvikling kommer alle til gode, ikke kun en del af befolkningen. Ellers vil denne udvikling ikke være ægte, hvis den ikke er vedvarende og retfærdig, det vil sige, hvis den ikke udtrykkeligt tager hensyn til de fattigstes rettigheder ... Globalisering af markedet må nødvendigvis modsvares af globalisering af solidaritet. Med den økonomiske vækst skal en større agtelse for skabelsen fremmes; sammen med individets ret må retten

imellem staten og individet beskyttes, især familieværdier, som skal befæstes, og som lader os se på fremtiden med håb. I dag kan Albanien gå disse udfordringer i møde inden for rammerne af frihed og stabilitet.«

Download (PDF, Unknown)